

ARTICULI
DIÆTALES
M. DCC. XLI.

Cum Speciali Privilegio Sacræ Regiæ Majestatis.

TYRNAVIÆ, Typis Academicis Soc. Jesu, Annô M. DCC. XLI.

PRIVILEGIUM
REGIUM.

NOS MARIA THERESIA DEI Gratiâ Regina Hungariæ, Bohemiæ, Dalmatiæ, Croatiæ, & Sclavoniæ; Archi-Dux Auſtriæ; Dux Burgundiæ, Styriæ, Carinthiæ, & Carnioliæ; Comes Flandriæ, Tyrolis, & Goritiæ; Nupta Dux Lotharingiæ, & Barri; Magna Dux Hetruriæ, &c. Memoriæ commendamus tenore præſentium ſignificantes, quibus expedit, Univerſis. Quòd poſteaquàm ex parte Typographiæ Academicæ Tyrnavienſis Societatis JESU Majeſtati Noſtræ demiſsè in eo ſupplicatum fuiſſet, quatenùs nuper concluſæ Generalis antelati Regni Noſtri Hungariæ Diætæ Articulorum impreſſionem cum eo benigno Privilegio Noſtro: Ne Typographis, & Librariis in Regnis, & Provinciis Noſtris Hæreditariis degentibus impreſſio, aut alibi etiam impreſſorum in hæc Regna

importatio ſub Pœna Legali in Contraventores ſtatuenda, admittatur, clementiſſimè concedere dignaremur; Nos pro parte memoratæ Typographiæ Academicæ Tyrnavienſis Majeſtati Noſtræ factâ demiſsâ ſupplicatione clementer permotæ, id eidem de Regiæ Poteſtatis plenitudine, & Gratia ſpeciali clementer annuendum, & concedendum eſſe duximus: Ut eadem Typographia præinſinuatos nuper concluſæ Generalis Regni Diætæ Articulos per quinquennium imprimere, ac Typis mandare poſſit, ac valeat, nec aliis in Regno Hungariæ degentibus Typographis, & Librariis ejusmodi Articulorum impreſſio, aut alibi impreſſorum in hæc Regna inductio ſub Pœna Legali in Contraventores ſtatuenda, decurſu præſcriptorum quinque annorum ſit licita; imò concedimus, & annuimus præſentium per vigorem. Quocirca Vobis cujuscunque Statûs, Gradûs, Conditionis, & Præeminentiæ Fidelibus Subditis Noſtris, harum ſerie firmiter præcipientes committimus, & mandamus, quatenùs prænominatam Typographiam Academicam Societatis JESU Tyrnavienſem, in editione, & impreſſione prædeclara-

claratorum Articulorum Diætalium publicè, vel privatim nullatenùs turbare, impedire, moleſtare, & prohibere præſumatis, ſed Ipſam hac benignâ gratiâ, & annuentiâ Noſtrâ præviô modô conceſsâ liberè, ſecurè, & absquè ullo damno, moleſtia, & impedimento uti, frui, & gaudere permittatis, ac per eos, quorum intereſt, vel intererit, permitti facere modis omnibus debeatis, & teneamini. Harum Noſtrarum Secretô Sigillô Noſtrô, quô ùt Regina Hungariæ utimur, impendenti communitarum vigore, & teſtimoniô Literarum mediante, quas poſt earum lecturam ſemper reddi volumus, & jubemus præſentanti. Datum per manus Fidelis Noſtri, Nobis ſincerè dilecti, Spectabilis, ac Magnifici Comitis Ludovici de Batthyán, Perpetui in Németh-Ujvár, Comitatûs Caſtri-Ferrei Supremi, & Perpetui Comitis, Pincernarum Noſtrorum Regalium per Hungariam Magiſtri, Conſiliarii item Noſtri Actualis Intimi, nec non per antelatum Regnum Noſtrum Hungariæ Aulæ Noſtræ Cancellarii, in Libera, Regiáque Civitate Noſtra Poſonienſi, Die 16. Menſis Novembris, Annô Domini Milleſimô Septingen-

teſimô' Quadrageſimô primô, Regnorum Noſtrorum Hungariæ, Bohemiæ, & reliquorum Annô Secundô.

Maria Thereſia.

Comes Ludovicus de Batthyán.

Petrus Vegh.

NOS MARIA THERESIA DIVINA FAVENTE CLEMENTIA REGINA Hungariæ, Bohemiæ, Dalmatiæ, Croatiæ, Sclavoniæ, Ramæ, Serviæ, Gallitiæ, Lodomeriæ, Cumaniæ, Bulgariæ; Archi-Dux Auſtriæ; Dux Burgundiæ, Brabantiæ, Superioris, & Inferioris Silesiæ, Mediolani, Styriæ, Carinthiæ, Carnioliæ, Mantuæ, Parmæ, Placentiæ, Limburgiæ, Lu-

cemburgiæ, Geldriæ, & Würtembergæ; Princeps Sveviæ; Marchio Sacri Romani Imperii, Burgoviæ, Moraviæ, Superioris, & Inferioris Lusatiæ; Comes Habspurgi, Flandriæ, Tyrolis, Ferretis, Kyburgi, Goritiæ, Gradiscæ, & Arthesiæ; Landgravia Alsatiæ; Comes Namurci, Domina Marchiæ Sclavonicæ, Portûs Naonis, Salinarum, & Mechliniæ; Nupta Dux Lotharingiæ, & Barri, Magna Dux Hetruriæ, &c. &c.

MEmoriæ commendamus tenore Præsentium significantes, quibus expedit, Universis. Quòd posteaquàm ex inscrutabili Divini Numinis Judicio, Sacram

Sacram olim Romanorum Imperatoriam, ac Germaniæ, Hiſpaniarum, Hungariæ, ac Bohemiæ Regiam Majeſtatem Dominum CAROLUM SEXTUM Genitorem Noſtrum deſideratiſſimum Menſe Octobri, Anni proximè præteriti, de hac mortali vita, temporaneóque Regimine ad æternæ Gloriæ Coronam evocari, & transferri contigiſſet, ac Nos ex eo, quòd nullam Maſculam Prolem poſt ſe reliquerit, tanquam Primogenita Ejusdem Filia, & immediata ex aſſe Hæres, & conſequenter in hoc quoquè Hæreditario Regno Hungariæ, ac Partibus ei annexis Succeſſor, Dictamine Articulorum Primi, & Secundi Generalis Regni Hungariæ Diætæ, in Anno Milleſimo Septingenteſimo Vigeſimo tertio concluſæ, Altefato pientiſſimæ memoriæ Genitori Noſtro,

ſtro, in iſto Regno Hungariæ, ac Partibus eidem annexis legitimè ſucceſſiſſemus, Univerſiſque Dominis Prælatis, Baronibus, Magnatibus, Nobilibus, cæteríſque Statibus, & Ordinibus præfati Regni Noſtri Hungariæ, & Partium eidem annexarum, pro Regia Coronatione Noſtra, juxta exigentiam publicarum dicti Hæreditarii Noſtri Hungariæ Regni Conſtitutionum, ſolenni ritu, DEO Ter Optimô Maximô auxiliante, peragenda, Electione item Palatini, expoſt verò cæteris etiam, quæ in Bonum, & Incrementum prælibati Regni Noſtri, utì & Ejusdem ſtabilem Conſervationem neceſſaria, & proficua fore videbuntur, curandis, & tractandis, Generalem Conventum, ſeu Diætam ad Dominicam *Exaudi*, in Diem decimum quartum prætèriti

Menſis

Menſis Maji, Anni præſentis incidentem, in Liberam, ac Regiam Civitatem Noſtram Poſonienſem indixiſſemus, & promulgâſſemus, ac eidem Perſonaliter quoquè præfuiſſemus, concluſis tandem, & finitis Diætalibus Tractatibus, Iidem Domini Prælati, Barones, Magnates, & Nobiles, cæteríque Status, & Ordines præfati Regni Noſtri Hungariæ, & Partium eidem annexarum exhibuerunt, & præſentârunt Majeſtati Noſtræ ſequentes Articulos, in eadem Diæta communibus Ipſorum Votis, & Suffragiis, paríque, & unanimi Conſenſu, accedente Benignâ Annuentiâ Noſtrâ, concluſos: Supplicantes Majeſtati Noſtræ humillimè, quatenùs Univerſos eos Articulos, omniáque, & ſingula in eis contenta, ratos, gratos, & accepta habentes, No-

ſtrúmque Regium Conſenſum iis præbentes, Authoritate Noſtrâ Regiâ clementer acceptare, approbare, & confirmare, atque tam Nos Ipſæ obſervare, quàm per alios omnes, quorum intereſt, obſervari facere dignaremur. Quorum quidem Articulorum Tenor talis eſt:

ARTI-

ARTICULI

DOMINORUM PRÆLATORUM, BARONUM, MAGNATUM, & NOBILIUM, CÆTERORUMQUE STATUUM, & ORDINUM REGNI HUNGARIÆ, PARTIUMQUE EIDEM ANNEXARUM,

In Generali Eorundem Conventu, pro Dominica *Exaudi*, ſeu Die decima quarta Menſis Maji, Anni Milleſimi, Septingenteſimi Quadrageſimi primi, in Liberam, Regiámque Civitatem Poſonienſem indicto, ibidémque celebrato, concluſi.

PRÆFATIO.

POst funesta, ac Regnis præsertim, Provinciisque Hæreditariis perquàm acerba, Divi CAROLI SEXTI, gloriosissimæ Reminiscentiæ Imperatoris Romanorum, & Hungariæ Regis, absque Prole Mascula decedentis, fata, quod multis, ardentibúsque precibus à Supremo, Corda Regum in manu habente, Cœli, Terræque Domino exorandum fuisset, id ex immensa ejusdem Providentia, ultrò, sibi datum esse, Status, & Ordines Regni Hungariæ, Partiúmque eidem annexarum, venerabundi agnoscunt, quando Serenissimam, & Potentissimam Dominam Dominam MARIAM THERESIAM, prælibatæ Cæsareo-Regiæ Majestatis Primoge-

mogenitam Filiam, Regni iſtius, Partiúmque eidem annexarum Reginam, & Dominam Hæreditariam, tot, tantísque, & animi verè Regii, & corporis Dotibus ornatam, à Pietate, Benignitate, clementérque teſtato, & jam communi voce deprædicato Regio non minùs, quàm Materno in Gentem Hungaram Affectu, concrediti ſibi Divinitùs Populi Regimen auſpicatam eſſe, Juſtitiámque, & Clementiam pro Symbolo, & Norma regendi ſapientiſſimè juxta, ac Sanctiſſimè poſuiſſe, non ſinè maximo animorum ſuorum ſolatio comtemplantur. Et quemadmodùm ſpe firmâ ducuntur, futurum nempe: ut, ſub hoc, fauſtiſſimis auſpiciis, in complexu videlicet tot, tantarúmque DEO, & hominibus adeò gratarum Virtutum, ſuſcepto Suæ Regiæ Majeſtatis Gubernio, & Legibus ſua

vis maneat, servetúrque, & Incrementum Regni, Decus item, & Applicatio, Elevatióque Gentis olim florentissimæ, pristino vigori, splendoríque postliminiò quasi restituatur, reparetúrque; ità prima inter Solatia numerant, quòd Generalem Regni Conventum, seu Diætam, mediantibus benignis Literis Regalibus, pro faustissima Inauguratione, Coronationéque Sua, Electione item Palatini, aliorúmque, quæ videlicet ad promovendum publicum Regni Bonum, & Emolumentum, prouti & stabilem ejusdem Conservationem necessaria, atquè proficua fore videbuntur, Pertractatione, pro Dominica Exaudi, *seu Die decima quarta Mensis Maji, Anni currentis, Millesimi Septingentesimi Quadragesimi primi, in Regiam hanc, Liberámque Civitatem Posoniensem clementer indicere,*

dicere, ac anxiis, avidísque Votis expectatâ benignissimâ Præsentiâ Suâ, mœstos eorundem fidelium Statuum, & Ordinum animos recreare, móxque secutâ Palatini Electione, eosdem consolari, ac tandem addicentibus auspiciis, peractâ solenni Inauguratione, Coronationéque Suâ, non Eorundem solùm, sed Populi totius corda exhilarare sit dignata. Atque dum omnes vires, conatúsque suos eò dirigendos, impendendósque profitentur: ùt Regnum hoc, quod Regnorum Suæ Regiæ Majestatis primum est, in amore, fidelitate, & devotione, nulli sit secundum, supplicant simul perdemissè, ut Altesata Sua Majestas infrascriptos Articulos pro ratione moderni temporis, ex Gravaminibus, & Postulatis, secutísque desuper Benignis Resolutionibus erutos, communíque Votô, &

Consensu, accedente benignâ Suæ Majestatis Annuentiâ conclusos, clementer acceptare, Regiáque Authoritate Suâ ratificare, ac tam Ipsa benignè observare, quàm per alios quoscunque observari facere dignetur.

Sere-

Sereniſſima, & Potentiſſima Domina, Domina MARIA THERESIA in Reginam Hungariæ, Partiúmque eidem annexarum inauguratur, & coronatur.

ARTICULUS I.

SAcratiſſimô quondam Principe, Dominô CAROLO VI. Imperatore Romanorum, & Hungariæ Rege Glorioſiſſimô, de temporali hoc Regimine, ad ſempiternam immortalis Gloriæ Coronam evocatô, & ex eo: quòd nullam Maſculam Prolem poſt ſe reliquerit, Sereniſſima, ac Potentiſſima Dominâ, Dominâ MARIA THERESIA, tanquàm Primogenitâ Ejusdem Filiâ, & immediatâ ex aſſe Hærede, ac in hoc quoquè Hungariæ

Regno,

Regno, & Partibus eidem annexis, Virtute Articulorum Primi, & Secundi, Anni Millesimi Septingentesimi Vigesimi tertii Diætæ Posoniensis Successore, Fasces, & Gubernacula Regni legitimè suscipiente; Fideles Status, & Ordines prænotatorum Articulorum Contextûs non immemores, pro homagialis Fidei suæ debito, prænominatam Dominam eorum Clementissimam, post extraditos benigno Diplomati suo insertos Articulos, depositúmque secundùm Formulam subinsertam Juramentum, invocatô DEI Optimi Maximi auxiliô, Sacrô Apostolici Hungariæ Regni Diademate, unanimes inter applausus, & faustissimas acclamationes ritu solenni coronârunt.

Diploma Regium per Sacram Regiam Majestatem ante felicem Inaugurationem, Coronationémque Suam, Statibus, & Ordinibus Regni datum, Publicis Regni Constitutionibus inseritur.

ARTICULUS II.

POstquàm Sacra Regia Majestas, viâ legi-

legitimæ, & immediatæ in Articulis Primo, & Secundo Anni Millesimi Septingentesimi Vigesimi tertii, declaratæ Successionis, Regimen Regni Hungariæ, & annexarum eidem Partium suscipiens, Diplomaticos Articulos, ac Juramentum in ea, quæ subnectitur Forma, clementer acceptâsset, & præstitisset, Diætaliterque felicissimè Coronata esset, censuerunt Status, & Ordines præattactos Diplomaticos Articulos, seu Ipsum Sacrum Diploma, uti & præstiti Juramenti Contextum, Generalibus eorundem Constitutionibus inferenda esse. Cujus quidem Diplomatis Tenor sequitur in hunc modum:

NOS MARIA THERESIA, Divinâ favente Clementiâ Regina Hungariæ, Bohemiæ, Dalmatiæ, Croatiæ, Sclavoniæ, Ramæ, Serviæ, Gallitiæ, Lodomeriæ, Cumaniæ, Bulgariæ; Archi-Dux Austriæ; Dux Burgundiæ, Brabantiæ, Superioris, & Inferioris Silesiæ, Mediolani, Styriæ, Carinthiæ, Carnioliæ, Mantuæ, Parmæ, & Placentiæ, Limburgiæ, Lucemburgiæ, Geldriæ,

Würtembergæ; Princeps Sveviæ; Marchio Sacri Romani Imperii, Burgoviæ, Moraviæ, Superioris, & Inferioris Lusatiæ; Comes Habspurgi, Flandriæ, Tyrolis, Ferretis, Kyburgi, Goritiæ, Gradiscæ, & Arthesiæ; Landgravia Alsatiæ; Comes Namurci; Domina Marchiæ Sclavonicæ, Portûs Naonis, Salinarum, & Mechliniæ; Nupta Dux Lotharingiæ, & Barri, Magna Dux Hetruriæ, &c. quà prælibati Regni Hungariæ, & aliorum Regnorum, ac Partium eidem annexarum Regina. Agnoscimus, & memoriæ commendamus tenore præsentium significantes, quibus expedit, Universis: Quòd posteaquàm ex inscrutabili Divini Numinis Judicio Serenissimum, & Potentissimum olim Principem Dominum CAROLUM hujus Nominis SEXTUM, Electum Romanorum Imperatorem, ac Germaniæ, Hispaniarum, Hungariæ, Bohemiæ, &c. Regem, Archi-Ducem Austriæ, Dominum Genitorem Nostrum felicis Recordationis desideratissimum, Mense Octobri Anni proximè præteriti, de hac mortali vita, & temporaneo Regimine, ad sempiter-

piternam Immortalitatem, ac æternæ Gloriæ Coronam evocari, & transferri contigisset, ac ex eo, quòd nullam superstitem Masculam Prolem post se reliquerit, Nos, quà Primogenita ejusdem Filia, & immediata ex asse Hæres in Regno Hungariæ, & Partibus eidem annexis, vigore etiam Articulorum Primi, & Secundi Diætæ, in Anno Millesimo Septingentesimo Vigesimo tertio conclusæ, Legalem Successionem nostram declarantium, & stabilientium, legitimè successissemus, ac ad Mentem Legum Regni, pro felici, eáque faustissimis Votis, DEO Ter Optimô Maximô auxiliante, instauranda Inauguratione Nostra, Fidelibus Nostris Universis Inclyti Regni Nostri Hungariæ, & Partium eidem annexarum Statibus, & Ordinibus Conventum, seu Diætam, intra idem Regnum Hungariæ, utpotè in Regiam, Liberámque Civitatem Nostram Posoniensem, pro Dominica *Exaudi*, seu Die decima quarta Mensis Maii, Anni infra scripti indixissemus, & promulgâssemus, ad eandemque Nos etiam Personaliter comparentes, eidem præ-

fuiſſemus: Fideles Noſtri Univerſi Prælati, Barones, Magnates, & Nobiles, cæterique Status, & Ordines mentionati Noſtri Inclyti Regni Hungariæ, Partiúmque eidem annexarum, ad præſentem Diætam plenô, & frequentiſſimô Numerô comparentes, præmentionatarúmque Diætalium Conſtitutionum haud immemores, pro exigentia earundem, debitam, & homagialem erga Nos, quà Legitimam, & Hæreditariam Reginam Suam, ac Dominam, Devotionem, & Fidem teſtati, deſiderióque auſpicandæ feliciſſimæ Inaugurationis Noſtræ ducti, ſupplicaverunt Majeſtati Noſtræ humillimè, & rogaverunt, ùt innuentibus præcitatis Conſtitutionibus, omninò ante adhuc fauſtiſſimam Coronationem Noſtram Nos infra ſcriptos Articulos, omniáque, & ſingula in iisdem contenta, ratos, gratos, & accepta habentes, Noſtrúmque Conſenſum illis præbentes, benignè acceptare, & Authoritate Noſtrâ Regiâ approbare, & confirmare, ac tam Nos Ipſæ benignè obſervare, quàm per alios, quorum intereſt, firmiter obſervari facere dignaremur;

Quo-

Quorum quidem Articulorum Tenor ſequitur in hunc modum :

PRIMO: Quòd præter ab antiquo deductam Hæreditariam Regiam Succeſſionem, Coronationémque, in reliquo univerſas, & ſingulas communes iſtius Regni Hungariæ, Partiúmque eidem annexarum Libertates, Immunitates, Privilegia, Statuta, Communia Jura, Leges, & Conſuetudines, à Divis quondam Hungariæ Regibus, & glorioſiſſimæ memoriæ Prædeceſſoribus Noſtris hactenùs conceſſas, & confirmatas, in futurúmque concedendas, & per Nos confirmandas (ad quas, & quæ dicti Status, & Ordines Formulam quoquè Juramenti ad initium Decretorum Sereniſſimi olim Principis Domini FERDINANDI PRIMI, glorioſæ reminiſcentiæ Anteceſſoris Noſtri poſitam,extenſam,& reductam habent)exclusâ tamen, & ſemotâ Articuli Decreti Divi ANDREÆ Regis Secundi,de Anno Milleſimo Ducenteſimo Vigeſimo ſecundo, Clauſulâ, incipiente: *Quòd ſi verò Nos*, uſquè ad verba: *in perpetuum facultatem*; in omnibus ſuis Punctis, Clauſulis, & Articulis, prout ſu-

per eorum uſu, & intellectu Regio, & communi Statuum Conſenſu Diætaliter conventum fuerit, firmiter, & ſanctè obſervabimus, per aliósque omnes, & ſingulos inviolabiliter obſervari faciemus.

SECUNDO: Sacram Regni Coronam, juxta veteremConſuetudinem ipſorum Regnicolarum,Legésque Patrias,per certas de Eorum medio unanimiter ad hoc delectas, & deputatas Perſonas Sæculares in hoc Regno conſervabimus.

TERTIO: Hactenus recuperata, & expoſt DEO adjuvante, recuperanda quævis hujus Regni, Partiúmque ei annexarum Tenuta, & Partes, ad mentem etiam Juramentalis Formulæ prænotato Regno, & eidem annexis Partibus, de toto reincorporabimus.

QUARTO: Quòd in Caſu (quem DEUS procul avertere velit) defectûs utriúsque Sexûs Archi-Ducum Auſtriæ, præprimìs quidem ab Altefato Genitore Noſtro, deìn in hujus defectu, à Divo olim JOSEPHO, his quoquè deficientibus, ex Lumbis Divi olim LEOPOLDI Imperatorum, & Regum Hungariæ deſcendentium, juxta etiam Dictamen præ-

præcitatorum Primi, & Secundi Articulorum, præfatæ Diætæ Anni Millesimi Septingentesimi Vigesimi tertii, Prærogativa Regiæ Electionis, Coronationísque antefatorum Statuum, & Ordinum in pristinum Vigorem, Statúmque redibit, & penes hoc Regnum Hungariæ, & prædictas Partes, ejusdémque antiquam Consuetudinem illibatè remanebit.

QUINTO: Ut præmissum est, toties, quoties ejusmodi Inauguratio Regia intra ambitum sæpè fati Regni Hungariæ, successivis temporibus Diætaliter instauranda erit, toties Hæredes, & Successores Nostri, futuri Neo-Coronandi Hæreditarii Reges præmittendam habebunt præsentis Diplomaticæ Assecurationis acceptationem, deponendúmque superinde Juramentum.

Nos itaquè prædicta Universorum Statuum, & Ordinum Regni Hungariæ, & Partium eidem annexarum Instantiâ benignè admissâ, pro benigna animi Nostri propensione, ipsísque benignè gratificandi Voluntate, præinsertos Universos Articulos, ac omnia, & singula in iisdem contenta, rata, grata, & ac-

cepta habentes, eisdem Noſtrum Conſenſum, benevolum, pariter & Aſſenſum præbuimus, & illos, ac quævis in eis contenta clementer acceptavimus, approbavimus, ratificavimus, & confirmavimus: Promittentes, & aſſecurantes Status, & Ordines in Verbo Noſtro Regio, quòd præmiſſa omnia tàm Nos Ipſæ obſervabimus, quàm per alios Fideles Subditos noſtros cujuſcunque Statûs, & Conditionis exiſtant, obſervari faciemus; Uti vigore hujus Noſtri Diplomatis acceptamus, approbamus, ratificamus, & confirmamus, atquè promittimus. In cujus Fidem, & Teſtimonium Literas has manu propriâ ſubſcripſimus, & Sigilli Noſtri Regii appenſione muniri fecimus. Datum in Arce Noſtra Regia Poſonienſi, Die vigeſimâ quartâ Menſis Junii, Annô Domini Milleſimô Septingenteſimô Quadrageſimô primô: Regnorum Noſtrorum Hungariæ, Bohemiæ, & reliquorum Annô Primô.

MARIA THERESIA mpr.

Comes Ludovicus de Batthyán mpr.
Joſephus Koller de Nagy-Mánya mpr.

Jura-

Juramenti autem Regii contextus talis erat:

NOS MARIA THERESIA DEI Gratiâ Hungariæ, Bohemiæ, Dalmatiæ, Croatiæ, Sclavoniæque, &c. Regina; Archi-Dux Auſtriæ; Nupta Dux Lotharingiæ, ac Barri, Magna Dux Hetruriæ; quà prælibati Regni Hungariæ, & aliorum Regnorum, ac Partium eidem adnexarum Regina, Juramus per DEUM vivum, per ejus Sanctiſſimam Genitricem Virginem MARIAM, ac omnes Sanctos; Quòd Eccleſias DEI, Dominos Prælatos, Barones, Magnates, Nobiles, Civitates Liberas, & omnes Regnicolas in ſuis Immunitatibus, & Libertatibus, Juribus, Legibus, Privilegiis, ac in antiquis bonis, & approbatis Conſuetudinibus conſervabimus, omnibúsque Juſtitiam faciemus, Sereniſſimi quondam ANDREÆ Regis Decreta (excluſâ tamen, & ſemotâ Articuli Trigeſimi primi Ejusdem Decreti Clauſulâ, incipiente: *Quòd ſi verò Nos, &c.* uſque ad verba: *in perpetuum facultatem*) obſervabimus, Fines Regni Noſtri Hun-

gariæ, & quæ ad illud quôcunque Jure, aut Titulô pertinent, non abalienabimus, nec minuemus, ſed quoad poterimus, augebimus, & extendemus, omniáque illa faciemus, quæcunque pro Bono Publico, Honore, & Incremento omnium Statuum, ac totius Regni Noſtri Hungariæ juſtè facere poterimus: Sic Nos DEUS adjuvet, & omnes Sancti.

Neo-Coronatæ Regiæ Majeſtati Honorarium offertur.

ARTICULUS III.

CUpiviſſent equidem Fideles Status, & Ordines Regni ſingulari eorundem ſuper feliciſſimè, & ingenti totius Populi lætitiâ peracta Inauguratione, Coronationéque Regia Congratulationi correſpondens, amori, zelóque Donativum jungere, & ità in benigniſſimum Neo-Coronatæ Regiæ Majeſtatis, Dominæ Dominæ ipſorum Clementiſſimæ Conſpectum comparere, verùm recognoſcunt virium tenuitatem, &, ut devotiſſimis animis ſuſcepti in Sacram Suæ Regiæ Majeſtatis Perſonam ingenui

amoris

amoris Teſtimonium plenè in effectu præbeant, omnem inſufficientiam confitentur, ac ideò ſupplicant Suæ Majeſtati, ut, quod ad teſtandum homagialis Devotionis ſtudium, ex animo obtulerunt, id conſuetâ frontis ſerenitate, Materníque animi benignitate ſuſcipere, nequè Oblati exilitatem, ſed ſinceros offerentium animos clementer reſpicere dignetur.

Sereniſſimus Princeps Dominus FRANCISCUS Dux Lotharingiæ, & Barri, Magnus Dux Hetruriæ, pro Corregente, & Coadminiſtratore Regni Hungariæ, Partiúmque eidem adnexarum Modalitate ſubinſertâ declaratur.

ARTICULUS IV.

RAriſſimas, & altiſſimis quibuſque Faſcibus digniſſimas, Sereniſſimi FRANCISCI Lotharingiæ, & Barri Ducis, Magni Ducis Hetruriæ, &c. Sacræ Regiæ Majeſtatis, Dominæ Dominæ ipſo-

ipſorum Clementiſſimæ Conjugis Dilectiſſimi Virtutes, ac Regias animi Dotes, inſigniáque tam Togâ, cum univerſorum quippe applauſu, in Regno hocce, per Octennium, & quot excurrit, geſto Regii Locumtenentis Munere, quàm verò Sagô, cum vitæ nempe diſcrimine, occaſione ultimi contra Turcas Belli ducto Exercitu comparata, avitáque à Glorioſo Lotharingiæ Duce CAROLO Avo Suo Sereniſſimo (Qui præter utiliſſimam, & Salutarem toti Chriſtianitati, in liberanda ab Obſidione Vienna, impenſam operam, Regni Metropolim, Budam, è faucibus Turcarum gloriosè eripuit, Turcicámque Tyrannidem in ipſa Regni hujus viſcera penetrantem, & ea iniquiſſimè uſurpantem, poſt reportata prævie complurium Victoriarum Trophæa, depulsô è cervicibus Regnicolarum jugô, victoriosè, & glorioſiſſimè ad remotiores Regni fines propulſavit) in Se derivata perenni memoriâ digniſſima Merita, conteſtatúmque pro Regno hocce tam ſub glorioſo Gubernio feliciſſimæ Recordationis Auguſtiſſimi quondam Imperatoris,

toris, & Regis CAROLI SEXTI, &c. quàm & modò Regnantis Majeſtatis benignum, & efficax Patrocinium, Singularémque illum, quô erga Gentem Hungaram fertur, amorem, & benigniſſimam propenſionem, venerabundô æquè, ac gratiſſimô Status, & Ordines Regni recolentes animô, in perenne Teſtimonium juſtiſſimæ gratitudinis, annuente eatenùs benigniſſimè Sacrâ Regiâ Majeſtate, Dominâ Dominâ ipſorum Clementiſſimâ, Altefato Sereniſſimo Lotharingiæ, & Barri Duci (quem DEUS, & Natura per Sacrum Conjugii fœdus, in partem Curarum, & Solicitudinum vocavit) Corregimen, & Coadminiſtrationem Hæreditarii hujus Hungariæ Regni, adnexarúmque Provinciarum, concordibus univerſorum Statuum, & Ordinum Votis, ſpontè, & liberè, hac cum expreſſa, quam Leges Regni dictarent, Declaratione, & abſque ulla in futurum, per alios Regni hujus Regios Conjuges ſumenda Conſequentia, ſalvâque omnimodè Authoritate Palatinali, obtulerunt: Ut nimirùm Corregimen hoc Articulis 1mo & 2do Anni 1723. tam reſpectu Inſe-

para-

parabilitatis Hæreditariarum Sacræ Regiæ Maiestatis Provinciarum, quàm etiam definitæ, ac circumscriptæ aliorum Successionis, nè in minimo quidem præjudicet, aut præjudicare possit. Ac ideò Corregimen hoc duret usque Dies vitæ (quos longissimos DEUS impertiri dignetur) & placitum Sacræ Regiæ Majestatis. Quòd si verò Sacram Regiam Majestatem (Cui diutissima, & felicissima ad seram Posteritatem Vita ardentissimè exoptatur) Divinô sic disponente Numine, præmori contingeret, Casu in eo, Sua Regia Serenitas usque tempus Minorennitatis Augustæ illius Prolis, quam Successio, & Hæreditas Regnorum, ac Provinciarum immediatè concernet, Regnum hoc, & Partes eidem annexas, Jure Tutorio, & Paterno Nomine gubernabit. In Casu verò Defectûs (quem DEUS clementer avertere dignetur) Jus, & immediata Successio, pro Iis, quibus virtute Articulorum 1^{mi} & 2^{di} Anni 1723. competet, salva, & integra manebit. Vi hujus demùm cum Consensu, & annuentia Sacræ Regiæ Majestatis spontè, & unanimiter oblati

Corre-

Corregiminis, Regia Sua Serenitas Regni Negotia, Regiminísque Pondus, in Conformitate Regni Legum coadminiſtrabit, ſuprema tamen, & præſertim Titulis 4to & 9no Part. 1^{mæ} Oper. Dec. Tripartiti, declarata Poteſtas, Privilegiorum item Collatio, & alia Jura Majeſtatica, velut de Lege Regni, ſolis Legitimè Coronatis Regibus competentia, penes ſolam Coronatam Regiam Majeſtatem remanebunt. Ut verò Domini Prælati, Barones, Magnates, & Nobiles, universíque Status, & Ordines Regni Hungariæ, annexarúmque eidem Partium in ſuis Libertatibus, Prærogativis, & Immunitatibus, Juribus, & Legibus conſerventur, Eadem Regia Serenitas, vi Corregiminis ſui curabit. Cujusmodi Oblatum modô, & formâ præmiſsâ Corregimen, Regia Sua Serenitas, depoſitô ſuper Obſervatione Univerſorum præmiſſorum Juramentô benignè acceptando, Eandem Suam Regiam Serenitatem, indulgente Sacrâ Regiâ Majeſtate, Dominâ Dominâ ipſorum Clementiſſimâ, Univerſi Status, & Ordines pro Regni Hungariæ, Partiúmque eidem annexarum Corregente,

&

& Coadminiſtratore concordibus Votis agnoſcunt, declarant, & venerantur; ſperantes indubiè Regiam Suam Serenitatem grati eorum, & promptiſſimi animi teſtimonium benignè accepturam, Regníque hujus Commoda, & Emolumenta pro Conſolatione Statuum, & Ordinum tam vi Corregiminis Sui curaturam, quàm verò apud Sacram Regiam Majeſtatem benignè, & efficaciter promoturam.

Juramenti verò coram Sacra Regia Majeſtate, Statibúsque, & Ordinibus Regni depoſiti, Tenor eſt iſte:

NOS FRANCISCUS,&c. Juramus per DEUM vivum, per ejus Sanctiſſimam Genitricem Virginem MARIAM, ac Omnes Sanctos: Quòd cum annuentia, & Conſenſu Sacræ Regiæ Majeſtatis, Dilectiſſimæ Conjugis Noſtræ, Dominæ MARIÆ THERESIÆ, Hungariæ, & Bohemiæ Reginæ, &c. per Inclytos Status, & Ordines Regni Hungariæ, annexarúmque eidem Partium, Nobis juxta Modum,

Modum, Formam, & Conditiones Articulariter declaratas oblatum Corregimen, & Coadminiſtrationem acceptando, easdem univerſas Conditiones, & præſcripti Articuli tenores ritè, ſanctè, & inviolabiliter obſervabimus: Sic Nos DEUS adjuvet, & Omnes Sancti.

Comes Joannes Pálffy ab Erdőd, Perpetuus in Vörös-kő, &c. in Regni Palatinum eligitur.

ARTICULUS V.

VEnerabundi recognoſcunt Status, & Ordines Regni peculiarem Sacræ Regiæ Majeſtatis in Hæreditarium hoc Regnum Suum jam inde à primordio feliciter ſuſcepti Regiminis Materno affectu teſtatam, ac in eo quoquè ſpecialiter declaratam Propenſionem, quòd Generalia hæc Regni Comitia pro Electione etiam Palatini clementer indicere, ac ante adhuc auſpicatiſſimam Coronationem ſuam, ſine eô certos è medio Fidelium ſuorum Baronum, & Magnatum, cùm Natalium ſplendore, tùm virtuti-

bus propriis conſpicuos Candidatos nominare, Electioníque præfatorum Statuum, & Ordinum benignè proponere ſit dignata: E quorum Numero Excellentiſſimus, ac Illuſtriſſimus Dominus Comes Joannes Pálffy ab Erdőd, Perpetuus in Vörös-kő, Bajmocz, Szent-György, & Bazin, Aurei Velleris Eques, priùs Judex Curiæ, Regiæ, Sacræ Regiæ Majeſtatis Actualis Intimus Conſiliarius, Generalis Campi Mareſchallus, Unius Legionis Cataphractorum Tribunus, Arcis Regiæ Poſonienſis Hæreditarius Supremus Capitaneus, ejusdémque Nominis Comitatûs Perpetuus Supremus Comes, & Supremus Armorum Regiorum per Hungariam Præfectus; tam ob Gentilitium, & præſignem Vetuſtæ, celeberrimæ, clariſſimæque Proſapiæ ſuæ, Sagô, Togáque partum decorem, quàm propria, eáque cumulatiſſima de Rege, & Regno Merita, memorandis exemplis Auguſtæ Domui Auſtriacæ, & quatuor jam ex eadem Regibus illibatè ſemper probatam fidelitatem, raram, atque inſignem diverſis, pluribúsque Occaſionibus egregiè teſtatam Virtutem, & ſcien-
tiam

tiam Militarem, præclaras deniquè, & heroicas animi, corporísque dotes, ad Supremum Regni, poſt Regiam Majeſtatem, Palatinalis videlicet Dignitatis Honorem, communi, concordíque Conſenſu ſublimari meruit. Cui Domino Comiti Palatino, Veterano Auguſtæ Domûs Suæ, Avi quippè, Patrui, & Patris, glorioſiſſimorum magnæ memoriæ Imperatorum, & Regum, jam verò ſuo fideli Servo, quòd Sua Regia Majeſtas de ſalario quoquè Palatinali clementiſſimè proviſura ſit, Status, & Ordines Regni indubiè confidunt.

De Electione Conſervatorum Sacræ Regni Coronæ.

ARTICULUS VI.

PRioribus Sacræ Regni Coronæ Conſervatoribus, utpotè Comitibus: Adamo à Kolonicz, & Thoma de Nádasd, imò & poſteriori horum per benignam Proviſionem Regiam ſuffectô, Comite Carolô Zichy de Váſon-kő, è vivis ſublatis, Status, & Ordines Regni Excellentiſſimum, ac Illuſtriſſimum Dominum

Comitem Georgium Erdődy de Monyo-rokerék, Montis Claudii, & Comitatûs Varasdinensis Perpetuum, Barsiensis verò Comitatûs Supremum Comitem, Arcis Varasdinensis Hæreditarium Capitaneum, Sacræ Regiæ Majestatis Actualem Intimum, & Regii Locumtenentialis Consilii Consiliarium, ac Cameræ Ejusdem Hungaricæ Præsidem, à decessu antelati Comitis Adami à Kolonicz ex benigna Provisione Regia eôdem Officiô actualiter functum, veluti in se, Antenatísque suis de Rege, & Regno præclarè meritum; Excellentissimum item, ac Illustrissimum Dominum Comitem Joannem Eszterházy de Galantha, prælibatæ Regiæ Majestatis Actualem æquè Intimum, ac Regii Locumtenentialis Consilii Consiliarium, Meritis pariter ejusdem, Majorúmque suorum ità exigentibus, erga præviam summefatæ Regiæ Majestatis Candidationem, ante Coronationem Suam benignè propositam, in Conservatores Sacræ Coronæ unanimibus Votis elegerunt; Qui Juramentum etiam superindè coram Altefata Regia Majestate, & Statibus, ac Ordinibus Re-

gni

gni depoſuerunt. Hæredes proinde, & Succeſſores ſuprafatorum, fatis, ut præmiſſum eſt, functorum Conſervatorum, ſuper Reſignatione Clavium ad Coronam eandem ſpectantium, quieti, & abſoluti redduntur.

De Perſonali Regiæ Majeſtatis in Regno Reſidentia.

ARTICULUS VII.

PRouti ardens Statuum, & Ordinum Regni deſiderium, ùt nimirùm Sacra Regia Majeſtas in hoc Regno Suo Perſonaliter reſidere dignetur, Eadem beniginiſſimè percepit, ità Eidem pari benignitate ſatisfacere volens, clementer decrevit, quòd, ubi aliarum quoquè Provinciarum ſuarum Adminiſtratio, & Curæ admiſerint, omninò intra Regnum hoc, ulteriùs etiam reſidere dignabitur, nihil eorum intermiſſura, quæ aliàs etiam ad reducendum priſtinum florem, ac felicitatem hujus Hæreditarii ſui Hungariæ Regni conferre poterunt: Pro qua quidem, Materno non minùs, quàm Regio affectu expreſſa Clementiſſima de-

claratione, Status, & Ordines Regni Suæ Regiæ Majeſtati maximas, quas poſſunt, gratias reponunt.

De Clauſula Diplomatis : Prout ſuper eorum uſu, & intellectu Regio, ac communi Statuum Conſenſu Diætaliter conventum fuerit ; *ad fundamentalia Jura, Libertates, Immunitatés, & Prærogativas Statuum, & Ordinum Regni nullatenùs extendenda.*

ARTICULUS VIII.

ERga benignam Sacræ Regiæ Majeſtatis Declarationem Sancitnm eſt ; fundamentalia Jura, Libertates, Immunitates, & Prærogativas Statuum, & Ordinum Regni Hungariæ, Partiúmque eidem annexarum, ſignanter in Titt. 9no Part. 1mæ Operis Decr. Tripart. & Art. 6to Anni 1723. velut in perpetuum ab omni Contributione ipſos eximentibus, adeóque eatenùs etiam, nè

Onus

Onus publicum Fundo quoquô modô inhæreat, eosdem immunitantibus, ac avitô quoquè usu firmatis, expressas, cum alioquin etiam per Art. 3. An. 1715. super eo, quòd ad normam aliarum Provinciarum non gubernabuntur, præcauti, & assecurati existant, sub sensum Diplomati insertæ, de Usu, & intellectu Legum sonantis Clausulæ, nullatenùs sumi posse.

De Officio Palatinali.

ARTICULUS IX.

DEmissæ Statuum, & Ordinum Regni, Repræsentationi, annuente Sacrâ Regiâ Majestate, statutum est: Quòd Palatinale, &, ei Lege junctum Locumtenentiale Officium, quoties imposterùm vacaverit, ultra annum vacare non sinetur, Idémque in plenam, & Legalem Authoritatem, atque Jurisdictionem repositum, in eadem conservabitur; quâ quidem Legali Jurisdictione tam modernus, quàm futuri Regni Palatini plenè fungantur.

De Primatiali, & Archi-Episcopali Dignitate.

ARTICULUS X.

SEcuros reddidit perquàm benignè Status, & Ordines Regni Sua Majeſtas Regia in eo quoquè, quòd videlicet Primatiali etiam, ac Archi-Episcopali Dignitate in Legalem, & plenam Authoritatem, atque Jurisdictionem repoſitâ, eum in finem duplex etiam Sigillum Suum Regium, moderno Domino Primati, & Archi-Epiſcopo Strigonienſi conſignari, Eúmque in avitum, ac Legalem ejusdem uſum reſtitui faciet, ac tam hunc, quàm futuros Dominos Regni Primates, & Archi-Epiſcopos Strigonienſes in Uſu eodem, & Activitate Legali conſervabit.

De Rebus, & Negotiis Hungaricis per Hungaros tractandis.

ARTICULUS XI.

DEvotiſſimis animis exceperunt Status, & Ordines benigniſſimam Sacræ

cræ Regiæ Majeſtatis Declarationem, quâ mediante clementer expoſuit, ſe eô ſingulari affectu, & propenſione erga Gentem Hungaram ferri, ùt nè dubitari quidem poſſit, quin eam non modò cum reliquis in pari decore, honore, & exiſtimatione conſervare, ſed & aliàs Regiam Benignitatem, Maternúmque affectum ſuum in promovendum Regni quoquè hujus incrementum, & emolumentum dirigere dignabitur. Quæ inſimul id quoquè clementer reſolvit, quòd nimirùm Res, & Negotia Regni tam intra, quàm extra Regnum per Hungaros tractabit, tractaríque faciet. Ac proinde in Auguſta quoquè Aula ſua, in his, quæ à conceſſa Sibi Suprema Poteſtate dependent, pro altiſſimo Judicio, Regióque Munere ſuo, fidelium Conſiliariorum ſuorum Hungarorum operâ, & Conſiliis utetur, imò dum magìs ardua negotia pertractanda occurrerint, Regni Primatem, & Palatinum, aliósque è Regni Proceribus, ac Regnorum etiam Dalmatiæ, Croatiæ, & Sclavoniæ Banum, dum præſertim de Rebus, Securitatéque eorundem Regnorum agen-

dum foret, in Auguſtam Suam Præſentiam advocari curabit, talismodíque Negotia cum illis conferet: Et ad ipſum etiam Statûs Miniſterium Nationem Hungaram adhibere dignabitur. Intra Regnum verò Politica quævis, & publicum ejusdem Regni Statum concernentia Negotia ſtabilita per Leges Regni modalitate, mediô Regii Locumtenentialis Conſilii in ea, quam Artic. 101. Anni 1723. continet Activitate, ac Independentia utiquè conſervandi, expoſt quoquè ritè pertractari faciet; In ſecuturis autem Vacantiarum Caſibus, ad idem Regium Locumtenentiale Conſilium, ex omnibus Regni Partibus Viros idoneos, Rerum, ac Conſtitutionis Regni gnaros, Poſſeſſionatos Hungaros aſſumet.

De Jurisdictione Tavernicorum Regalium Magiſtri.

ARTICULUS XII.

DEmiſsè propoſitum Sacræ Regiæ Majeſtati quoad Cauſas circa Fodinalia ad Judicium Montaniſticum pertinen-

tiientes, per viam Appellationis ad Sedem Tavernicalem transmittendas, admittendam item in Domo Monetaria Budensi, dum ea erigetur, Officio Tavernicorum Regalium Magistri Functionem, Statuum, & Ordinum Regni Postulatum post Conclusam etiam Diætam perpendet benignè Altefata Sua Regia Majestas, dictúmque Officium in eam, quæ ipsi competit, Activitatem, & Jurisdictionem reponi faciet.

De Regia Cancellaria Hungarico-Aulica.

ARTICULUS XIII.

VEluti Suprema Regiæ Majestatis Authoritas,& Dignitas non admitteret, ut benignæ ejusdem Resolutiones per Regiam Cancellariam Hungarico-Aulicam expeditæ, per alias Jurisdictiones turbentur, aut ab effectu impediantur, ità etiam clementer declaravit Altefata Sua Regia Majestas, se idipsum fieri non permissuram, prædictæque Regiæ Hungarico-Aulicæ Cancellariæ Suæ, tanquam

quam immediato Aulico, cum aliis unius, ejusdémque Principis Dicafteriis immediatis, Correfpondentiam duntaxat æqualem habenti, Dicafterio Suo Regio impofterùm etiam, pro fupremo Munere, altiffimóque Judicio fuo, de aptis, & idoneis Subjectis, ex omnibus Regni Partibus, & è Poffeffionatis Hungaris provifuram, ac in emerfuris Vacantiarum Cafibus, etiam Venerabilis Cleri benignam Reflexionem habituram.

De Camera Regia Hungarica.

ARTICULUS XIV.

SAcrâ Regiâ Majeftate benignè refolvente conclufum eft: Ut Camera Regia Hungarica in Activitate vigore Legum Patriarum eidem competente, plenè, & omninò confervetur, ac in uberiorem à Camera Aulica independentiæ demonftrationem, fuper Negotiis apud Eandem pertractatis, Repræfentationes fuas Regiæ Majeftati immediatè infcribat, fícque expeditas Majeftati Regiæ fubmittat, ac defuper Regia dun-

duntaxat Rescripta ex Aula recipiat. Ut porrò omnia illa, quæ Regium in Hungaria, & Partibus eidem annexis Ærarium respiciunt, ac per consequens etiam Res Salis, ac Montanisticæ eidem Regiæ Cameræ Suæ Hungaricæ, cui Provisoratus Szegedinensis stante hac Diætâ jam subjectus est, subordinentur.

De Beneficiorum, Dignitatum, & Officiorum tam Ecclesiasticorum, quàm Sæcularium Collatione.

ARTICULUS XV.

Annuit clementer Sacra Regia Majestas demisso Statuum, & Ordinum Regni, Partiúmque eidem annexarum Petito, atquè benignè resolvit, quòd juxta Dictamen Legum Regni, quævis Beneficia, Dignitates, & Officia Ecclesiastica æquè, ac Sæcularia de Rege, & Regno benemeritis Hungaris conferet.

De

De Prælatorum, aliorúmque Beneficiatorum in Diœcesibus, Beneficiisque suis Residentia, & Canonicatuum Collatione.

ARTICULUS XVI.

APprobante salutarem hanc Statuum, & Ordinum Provisionem Sacrâ Regiâ Majestate, ultrò quoquè statuitur: Ut Prælati, aliíque Beneficiati, publicis Regis, vel Regni, aut aliis gravibus Ecclesiæ necessitatibus non præpediti, in suis Diœcesibus, & Beneficiis resideant, ad id etiam retentione Proventuum Beneficii, quod tenent, & quidem per Regiam Majestatem, quà Summum Ecclesiarum Patronum, similitudine etiam Articuli 71. Anni 1723. adstringendi; Justum porrò agnoscit esse Altefata etiam Regia Majestas, ut ad Canonicatus pariter nonnisì apti, ac idonei, Juriúmque, & Consuetudinum Regni, & Linguæ Patriæ gnari Hungari assumantur.

De

De Extraneis Beneficia Ecclesiastica in Regno actu tenentibus.

ARTICULUS XVII.

Articulo 26. Anni 1687. conforme esse agnoscit etiam Sacra Regia Majestas, ùt Ecclesiastici Extranei, Beneficia in Regno actu tenentes, & nondum inarticulati, ad persolvendam Regno obvenientem Taxam adstringantur, ac proinde determinatum est, ut Beneficia Majora actu possidentes Episcopi, Præpositi, Abbates, utì & Custos Albensis, in supra fato Articulo denotatam Mille Aureorum Taxam ex integro; illi verò, qui Præposituras, Abbatias minorum Reddituum, vel Canonicatus tenerent (relaxatâ eisdem ex Statuum, & Ordinum benevolentiâ residuâ parte) ducentos Aureos ad Cassam numerare, & deponere sint obligati: Ac, ùt Constitutio præsens, effectum quoquè suum quocitiùs consequatur, atquè alii etiam ad deponendam Indigenatûs Taxam obstricti, præstanda præ-

stent,

ſtent, Regio Locumtenentiali Conſilio, quod alioquin ad promovendam, procurandámque Regni Legum effectuationem, ex vi Artic. 102. Anni 1723. obligatum eſſet, Exactionis præmiſſorum cura incumbet.

De Tranſylvania, Reapplicatione item, & Reincorporatione Comitatuum, Diſtrictuum, & Locorum ad Regnum Hungariæ ſpectantium.

ARTICULUS XVIII.

PUblicis etiam Conſtitutionibus Regni inſerendum reſolvit benignè Sacra Regia Majeſtas; Quòd Tranſylvaniam, veluti ad Sacram Regni Hungariæ Coronam pertinentem, tam Eadem, quàm Succeſſores Sui, quà Reges Hungariæ poſſidebunt, & gubernabunt: Quòd item Comitatus Kraſznenſem, Mediocris Szolnok, & Diſtrictum Kôvár, tanquàm ad Regnum Hungariæ ſpectantes, tam videlicet in Contributionalibus, quàm in Politicis, & Juridicis ex integro; Comita-

mitatum autem Zarandienſem jam alioquin in Contributionalibus ſubjectum, etiam quoad Politica, & Judicialia, primô, quô fieri poterit, tempore, ac deſuper auditis etiam Tranſylvanis, Jurisdictioni Regni iſtius reddi, & reſtitui, ac integraliter, effectivéque Regno reincorporari curabit. Ut porrò Loca etiam Militaria dicta, in Bacſienſi, Bodrogienſi, Csongradienſi, Aradienſi, Csanadienſi, & Zarandienſi Comitatibus ſita, Jurisdictioni Regni, & Comitatuum reſtituantur, & ſubjiciantur; atquè Diſtrictus Tômôſſienſis, Sirmienſis, & Inferioris Sclavoniæ, utprimùm Res in magis tranquillum ſtatum repoſitæ fuerint, Regno pari modô reincorporentur, & ejusdem Jurisdictioni ſubmittantur: Commiſſarii eum in finem per Sacram Regiam Majeſtatem ordinabuntur, & ex parte Regni iſtius, Comiſſarios pariter Dominus Comes Palatinus nominabit, ex parte verò Sclavoniæ Dominus Regnorum Dalmatiæ, Croatiæ, & Sclavoniæ Banus cum Statibus, & Ordinibus eorundem Regnorum. Qui in præattactis Tômôſſienſi, Sirmienſi, & Inferioris Sclavoniæ

Diſtrictibus, necnon aliis Partibus finitimis, Terrenum pro regulandis Confiniis aptum, & ſufficiens deſignabunt, Confiniariíſque ad habitandum, & obeunda inibi Munia ità aſſignabunt, ut in finibus non permixti aliis Contribuentibus, ſubſiſtant, atque Terrenô hoc, modalitate præviâ excisô, & aſſignatô, reſiduum Jurisdictioni Comitatuum in omnibus de pleno ſubjicient, Suáque Regia Majeſtas Comitatibus Regni in Partibus illis ſitis Supremos Comites præficere dignabitur.

De Literarum Donationalium, & Armalium Expeditione.

ARTICULUS XIX.

Accedente benignâ Sacræ Regiæ Majeſtatis annuentiâ ſancitum eſt: Ut Articulô 122. Anni 1647. quoad hactenùs expeditas Donationes hìc loci renovatô, à modò impoſterùm, quemadmodùm quælibet Donationales, ità Armales Nobilitares Literæ, pro benemeritis, ac Virtuoſis Patriæ Filiis elargiendæ,

anti-

antiquô Legali Stylô, Normáque ab antiquo consuetâ, per Regiam Cancellariam Hungarico-Aulicam expediantur. Novæ item Donationis ad mentem Titt. 37. Part. 1. & 77. Part. 2. Oper. Decreti Tripart. absque influxu, & Concursu Camerali concedantur: Licitatio autem Bonorum Fiscalium perpriùs in hoc Regno haud consueta, ex benigno pariter Suæ Majestatis assensu tollitur.

De Negotio Communicationis Donationum Palatinalium Articulo 33. Anni 1715. præscriptæ.

ARTICULUS XX.

IN uberiorem Regiæ Benignitatis Suæ Demonstrationem, Sacra Regia Majestas demissæ Statuum, & Ordinum Regni Instantiæ perbenignè annuit, & clementissimè resolvit: Ut quamvis Dominus Regni Palatinus, & simul Locumtenens Regius, ad Communicationem quarumlibet super Jure Regio Collationalium Artic. 33. Anni 1715. expressam, ulte-

ulteriùs quoquè tenebitur, omiſſa nihilominùs quocunque demùm modô eôdem Articulô præſcripta Communicatio Juribus Donatariorum obeſſe, Donationésque talismodi ſivè vitiare, ſivè tollere nullatenùs poſſit: finali igitur antelati Articuli Paragrapho, hâc ratione modificatô, in reliquo Vigor ejuſdem Legis in ſalvo relinquitur.

De Sublatione Commiſſionis Neo-aquiſticæ.

ARTICULUS XXI.

INterceſſionis, & demiſſi Statuum, & Ordinum Regni Petiti clementiſſimâ ratione habitâ, atquè ex Materna pietate, ac Benignitate Sua Regia, Sacra Regia Majeſtas Univerſos, & quosvis Proceſſus Nomine Fiſci Regii argumentô Articulorum 10. Anni 1715. & 19. Anni 1723. ſuſcitatos, & adhuc ſub Litis pendentia exiſtentes, de pleno tollere dignata eſt, tam eidem Fiſco Suo Regio, quàm & privatis Cauſantibus reſpectu etiam Bonorum in Partibus

Neo-

Neo-aquiſticis ſitorum, Ordinariâ duntaxat Juris Viâ deinceps admiſsâ, ac eâ declaratione interpoſitâ, quòd nimirùm Cauſæ illæ, quæ reſpectu Bonorum in dictis Partibus Neo-aquiſticis exiſtentium, ſivè per amicas Compoſitiones, ſivè Judiciarias Deciſiones finaliter ad præſens terminatæ fuiſſent, eæ pro taliter terminatis quidem reputari, interventæ nihilominùs eatenùs ſivè Transactiones, ſivè Judiciariæ Deciſiones ſalvô omninò Jure Tertii, intelligi debeant. Quæ autem ad Regiam Majeſtatem provocatæ, nondum tamen deciſæ eſſent, verùm ſub Provocatione penderent, illas Sacra Regia Majeſtas ſibi proximè referri faciet, ac pro juſto, & æquo clementer etiam determinabit: Ac tam in his à Provocatione, ùt præmiſſum eſt, pendentibus, quàm aliis quibusvis Judicialiter deciſis Cauſis, Novum cum Gratia pro ſupplicantibus in particulari, ſemet eatenùs perdemiſsè inſinuaturis, clementer reſolvere, & elargiri dignabitur, Ordinariâ Juris Viâ proſequendum.

De Articuli 8. Anni 1715. quoad Concursum inibi denotatum Declaratione.

ARTICULUS XXII.

Articulus 8. Anni 1715. erga benignum Sacræ Regiæ Majestatis assensum taliter declaratur: Ut nempe in nullo alio Casu, quàm ubi vel inopina hostilis in Regnum Hungariæ irruptio, vel flagrantis directè Regnum hoc tangentis Belli ratio, ordinarium Diætalem Concursum impediret, præspecificatô Articulô denotatus Regni Concursus locum habeat.

De Fisci Regii in procedendo, & Juri stando Obligatione.

ARTICULUS XXIII.

Desiderium Statuum, & Ordinum Regni applacidante clementer Sacrâ Regiâ Majestate, statutum est: Ut Fiscus ejusdem Regius, conformiter etiam ad Artic. 51. Anni 1723. in Causis seu

ſeu per eundem activè, ſeu contra illum paſſivè movendis, pro Qualitate Cauſarum coram iisdem Judicibus, & Foris, quorum nempe Judicatui Cauſæ ex Natura ſua de Lege competerent, & procedere, & Juri ſtare teneatur.

De Regio Septem-Virali Judicio Quatuor Aſſeſſoribus augendo.

ARTICULUS XXIV.

PRo eo, quo Sacra Regia Majeſtas in Adminiſtrationem Juris, & Juſtitiæ omni cum exactitudine, & ſublatâ quâvis remorâ, quò celeriùs promovendam, fertur zelo, ad demiſſam Statuum, & Ordinum Regni Inſtantiam clementer reſolvit, quòd Numerum Aſſeſſorum Regii Septem-Viralis Judicii in Artic. 24. Anni 1723. denotatorum, quatuor adhuc Perſonis, & unâ quidem ex Statu Prælatorum, alterâ è Statu Magnatum, duabus verò ex Statu Nobilium augere, & tam in hoc, quàm aliis Regni Tribunalibus, & Dicaſteriis

Subjectorum ex omnibus Regni Circulis accommodationem imposterùm quoquè, & quidem tantò firmiùs observare dignabitur.

De observanda per Loca Credibilia quoad Communicationem Actorum, in Archivis eorum existentium, modalitate.

ARTICULUS XXV.

CEnsuerunt ex benignissimo assensu Regio disponendum, & statuendum ulteriùs Status, & Ordines Regni: Ut in Capitulis, & Conventibus pro Laicis Credibilibus in Regno hocce habitis, idoneis semper, & sufficientibus Capitularibus, ac respectivè Conventualibus Personis probatæ ad hæc fidei, & peritis, Juramentóque adstrictis, condignè salarisatis Notariis providendis, Acta Archivorum non secùs, quàm pro sola Expeditione, & erga secuturam immediatè post peractam Expeditionem, eorundem Repositionem, Notariis ad hospitia eorundem dentur; aliis verò qui-

busvis

busvis ſivè in hoſpitio Notarii, ſivè alibi, non aliter, quàm in præſentia duorum Capitularium, aut reſpectivè Conventualium volvenda, inveſtigandáque communicentur.

De Accuſatore, & Delatore in Crimine Læſæ Majeſtatis.

ARTICULUS XXVI.

AD refrenandam iniquorum Delatorum, & Accuſatorum Malitiam, ponendámque innocuis Patriæ Civibus ſecuritatem, ex benigna Sacræ Regiæ Majeſtatis annuentia proviſum eſſe voluerunt Status, & Ordines Regni: Ut nimirùm, ubi Actio Fiſci Regii vi Art. 7. Anni 1715. Præſidi delegati in Cauſa Judicii, pro Termino præfigendo, Reóque citando exhibebitur, eidem Nomen etiam, & Cognomen Delatoris, ſeu Accuſatoris, ſi quis exiſtat, ſignificetur, quatenùs, & quoad hunc, Delegatum in Cauſa Judicium Diſpoſitioni præcitatæ Legis ſemet accommodare ſciat, noverítque.

De facilitanda Eorum, quæ in Regno producuntur, & procreantur, Eductione.

ARTICULUS XXVII.

ARticulis 75. Anni 1715. & 78. Anni 1723. hìc Loci renovatis, in ordine ad facilitandam Eorum, quæ in Regno Hungariæ, Partibúsque eidem annexis producuntur, & procreantur, in vicinas Provincias Hæreditarias, & per eas in exteras quoquè Ditiones Eductionem, & tam Terrâ, quàm Aquâ Evectionem, Sacra Regia Majestas cum Statibus, & Ordinibus dictarum Hæreditariarum Provinciarum suarum, quos nimirùm Res ex altera parte tangit, tam videlicet quoad Vectigalium, & Teloniorum in illis ad præsens desumi solitorum Diminutionem, quàm etiam liberiorem ejusmodi Productorum in eas admissionem, finitâ mox Diætâ semet clementer acturam, & eatenùs quoque Maternum erga Regnum hoc affectum suum testaturam esse benignissimè resolvit; admissô clementer nunc statim eô, ùt quem.

quemadmodùm usque ad Annum proximè præteritum observatum fuit, ità imposterùm etiam Boves in Austriam Interiorem, & per hanc in Ditionem Venetam liberè pellantur. Pacatis porrò temporibus modernis, nullam fore difficultatem in admittenda iterum etiam Augustam Vindelicorum, Norimbergam, & ad alia Romani Imperii Loca libera Boum pulsione.

De Tributo Teloniali nonnisì à Jumentis, & Currubus, in Regno exigendo, moderandis item vicinarum Provinciarum etiam quoad Merces per Quæstores induci solitas, Vectigalibus, & Teloniis.

ARTICULUS XXVIII.

SAcrâ quoque Regiâ Majestate, id justum esse agnoscente, statutum est: Ut Telonia in Regno Hungariæ, & Partibus eidem annexis, nonnisì à Jumentis, & Currubus, non autem ab ipsis Mercibus

bus desumantur, ac Cives etiam Liberarum, & Regiarum Civitatum fidedignis Passualibus Literis provisi, & alii Lege, aut Privilegiis exempti, nullibi Locorum ad solvendum Telonium adstringantur; Quæ summefata Sua Regia Majestas quoad moderanda etiam ab inducendis per Quæstores Mercibus vicinarum Provinciarum Tributa, & Telonia, cum iisdem semet acturam benignissimè resolvit.

De Quæstu Græcorum, Armenorum, & Rascianorum.

ARTICULUS XXIX.

Vini Quæstu in Partibus præsertim Regni Superioribus, quibusvis Græcis, Armenis, & Judæis, ad evitandas, quæ Annis præterlapsis hac in parte evenerunt, fraudes, & Vinorum adulterationes, sub Pœna Confiscationis per Comitatus, & Civitates peragendæ inhibitô; in reliquo prouti iidem Græci, Armeni, & Rasciani, qui Turcico Dominatui nullatenùs subjecti essent, ve-

rùm

rùm cum Uxoribus, & Familiis suis Domicilia in Hungaria habentes, in una, aut altera Liberarum, & Regiarum Civitatum Jure Concivilitatis gauderent; aut in Bonis Dominorum terrestrium, residerent, ad instar aliorum Civium, & Regni Incolarum, inter alia, liberi etiam Quæstûs ritè, ac debitè exercendi beneficiô privari nequirent; ità vicissim æquitati, & recto Ordini congruum est, ut tales, qui Portæ Ottomannicæ quoquô modô subjecti sunt, ab omni alio, quàm quem conclusus cum Turcis Commerciorum Tractatus iisdem admitteret, Quæstu, omninò arceantur.

De tollendis Excessibus, & quibusvis Exactionibus per Commendantes Fortalitiorum practicari hactenùs consuetis.

ARTICULUS XXX.

Benignè resolvit, erga demissam Statuum, & Ordinum Regni Remonstrationem, Sacra Regia Majestas, ùt Commendantes Fortalitiorum, eorúmque

que Subalterni, Prætorésque Militares, vulgò Schultetii, Jaurini, & alibi existentes, in Res, & Personas non Militares, verùm Politicas, Provinciales, & Civiles, suas Instantias habentes, nihil sibi vendicent, minùs viâ Facti contra easdem quidquam attentent: Ut porrò ad Judicia, & Jurisdictionalia Magistratuum Comitatensium, Civitatensium, Dominorum Terrestrium, & aliorum Negotia semet immittere, Viámque Juris turbare, Cives, aliorúmque Locorum Incolas ad excipiendas ab illis Passuales Literas adstringere, vel pro iisdem solutionem quampiam exigere, ac sivè occasione Nundinarum, sivè aliô quocunque tempore, tam in Aquarum defluxu, quàm alibi Exactiones quaspiam facere nullatenùs ausint, ac in casu Contraventionis, præmissâ, si circa factum, dubium quodpiam subsit, seriâ investigatione, præter incompetenter exactorum condignam refusionem, exemplarem quoquè animadversionem subituri.

De

De Generali Postarum Magistro, & Literis, quæ ex Officio scribentur, sinè Taxa in Officiis Postarum accipiendis, & extradandis.

ARTICULUS XXXI.

BEnignè annuente Sacrâ Regiâ Majestate conclusum est: Ut modernus Supremus, & Generalis Postarum Magister, ac futuri, semet Tenori Artic. 22. Anni 1715. exactè accommodent. Ex speciali cæterùm Gratia, & Benignitate Sua Regia resolvit clementer Altefata Regia Majestas id quoquè, ut in futurum quibusvis Tribunalibus, Dicasteriis, Comitatibus, & Civitatibus ex Officio, ac è converso abinde ad quasvis Instantias sub Sigillis publicis æquè ex Officio scriptæ Literæ sinè Taxa in Officiis Postalibus extradentur, & acceptentur: Quæ Benigna Dispositio etiam ad Regna Dalmatiæ, Croatiæ, & Sclavoniæ extenditur.

De

De Curſu Monetæ Gröſchl dictæ, & Cuſione minoris Monetæ.

ARTICULUS XXXII.

UT Moneta Marchionatûs Moraviæ Gröſchl dicta, eum, quem in modofata Provincia habet, Curſum, etiam in Regno Hungariæ obtineat, ac apud Caſſas etiam Bellicas acceptetur, æquum, & conveniens cenſeri: Uſitatam porrò in Regno hoc Groſſorum, Polturarum, & Denariorum minutiorem Monetam in ea, quæ neceſſaria adhuc videbitur; quantitate, cudendam, Sua RegiaMajeſtas clementer committet.

De Provincia Religioſorum Societatis JESU; alternativa item in Provincia MARIANA Ordinis Minorum Reformatorum, ac Conventu Wimpaſſingenſi.

ARTICULUS XXXIII.

CIrca dividendam Provinciam Religioſo-

gioſorum Societatis JESU, tollendam item in MARIANA Ordinis Minorum S. FRANCISCI Reformatorum Provincia Alternationem, ac incorporandum Provinciæ Hungaricæ Ordinis Minorum Conventualium Conventum Wimpaſſingenſem, Sua Regia Majeſtas Superiores dictorum Religioſorum Ordinum ſemet benignè audituram, ac ſic demùm ulteriorem eatenùs Diſpoſitionem facturam, clementer reſolvit. Sperant igitur Status, & Ordines Regni de Benignitate Regia demiſſi in præmiſſis Poſtulati ſui, cupitum effectum.

De Negotio Salis, & Depoſitorio ejusdem in Comitatu Nittrienſi erigendo.

ARTICULUS XXXIV.

QUòd Sacra Regia Majeſtas erga demiſſam Statuum, & Ordinum Regni Inſtantiam, in ſingulo tam Lapidei, quàm cocti Salis Centenario, Quindecim Cruciferos ex ingenita ſibi Benignitate relaxare; erigendum item in Gremio Co-

 mitatûs

mitatûs Nittrienſis ad fluvium Vagum Salis Depoſitorium clementer ordinare dignata ſit, Iidem Status, & Ordines humillimas Suæ Majeſtati gratias reponunt. Quæ benignè reſolvit id quoquè: Ut Vectoribus Salis competens ſtipendium præſtetur, & nequè Incolæ ad vehendum Salem Executione mediante compellantur. Supplicant cæterùm antelati Status, & Ordines Regni Suæ Regiæ Majeſtati perquàm demiſsè, ùt Pretium Salis tam in Orificiis, quàm Depoſitoriis quibuſvis obſervandum, pro Notitia omnium publicetur.

De adimplenda per Oppidanos Jaurinenſes, quam Capitulo Jaurinenſi debent, Obligatione.

ARTICULUS XXXV.

JUſtum eſt, ùt Oppidani Jaurinenſes ea, quæ Judicialiter determinata, & ſucceſſivè per initum quoquè Contractum ſtabilita extiterunt, effectivè quoquè, ac eo uſque, donec in talismodi

ſtatu

ſtatu perſtiterint, præſtare debeant; Sacra proinde Regia Majeſtas, vi Benigniſſimæ Reſolutionis Suæ clementer diſponet, nè in deſumendis ejuſmodi Oneribus, & Obligationibus, Jaurinenſi Capitulo Militares Inſtantiæ obicem ponant.

De Oppidis Hajdonicalibus.

ARTICULUS XXXVI.

NEgotium Oppidorum Hajdonicalium poſt conditum in Diæta Anni 1715. Articulum 95. in variis Commiſſionibus, & coram Regio Hungarico Locumtenentiali Conſilio pertractatum, cùm ſtante hac Diætâ, in ordine ad petitam eorundem Comitatûs Szabolcſenſis Juriſdictioni ſubjectionem, ob temporis anguſtiam decidi nequiverit, Sacra Regia Majeſtas benigniſſimam petiti hujus rationem in futura Diæta habere dignabitur.

De Regiis, Liberísque, ac Montanis Civitatibus, per Ca-

merales Jurisdictiones in Juris Via haudquaquam turbandis.

ARTICULUS XXXVII.

QUandoquidem à Sententiis Magiſtratuum Liberarum, ac Regiarum, Montanarúmque Civitatum Appellationis, & Reviſionis Forum per Leges Regni conſtitutum haberetur, ideò Sacrâ Regiâ Majeſtate clementer reſolvente, ſancitum eſt, nè Camerales Jurisdictiones ad Juridica præattactarum Civitatum Negotia ſemet immittant, ac Viam Juris ullatenùs turbent.

De Perſonis Militaribus Fundos Civiles tenentibus.

ARTICULUS XXXVIII.

ÆQuum, juſtúmque eſſe agnoſcitur: Ut Militares Perſonæ, eorundémque Hæredes, Fundos Civiles tenentes, non ſolùm intuitu hujusmodi Fundorum, ſed etiam quoad Debita apud Cives contracta, potiſſimùm Fundos Civiles reſpicientia, ſubſint Locorum Magiſtrati-

ſtratibus, ibidémque Judicium recipere teneantur. Ut præterea Status Militaris, poſt mortem Perſonæ, ad Jurisdictionem Militarem ſpectantis, ad Occupationem Fundorum Civilium, eorúmque Diſtractionem ſemet immittere haudquaquam attentet.

De Querimonia Budenſis, Peſtienſis, Caſſovienſis, Strigonienſis, & Szegedienſis Regiarum, ac Liberarum Civitatum.

ARTICULUS XXXIX.

QUô titulô in Regio Telonio Budenſi, & à quibus Budenſibus, & Peſtienſibus Civibus per Legem Publicam à ſolvendis Teloniis exemptis, qualis Cautio deſumpta ſit? quid item ſubſit circa Prætenſiones Civitatis Caſſovienſis, & Reparationem Caſſarmarum ibidem? necnon Inſulam ad Strigonium ſitam; pariter & quoad Civitatis Szegedienſis Querimoniam, Sacra Regia Majeſtas, acceptâ fundatâ Informatione, concluſâ etiam Diætâ, id, quod rectum,

& justum esse cognoverit, prædeclaratis in passibus determinabit, & effectuari quoquè benignè curabit.

De remedendis Montanarum, Liberarum, Regiarúmque Civitatum Gravaminibus.

ARTICULUS XL.

INtuitu Gravaminum ex parte Montanarum, Liberarum, & Regiarum Civitatum contra Montanisticum Judicium, & Cameraticos Officiales in Montanis Civitatibus existentes, propositorum, per Sacram Regiam Majestatem clementer resolutum est: Quòd, cùm Commissio, cujus Artic. 56. Anni 1715. meminit, quocunque demùm ex fundamento effectum ad præsens haudquaquàm sit sortita, certos Commissarios suos, finitâ mox Diætâ, in medium dictarum Liberarum, & Regiarum Montanarum Civitatum suarum exmittet, cum interventu etiam Cameraticorum eatenùs condeputandorum, super omnibus contra præfatos Cameraticos Querelis, ibidem in facie

cie

cie Loci accuratam Investigationem, & Disquisitionem facturos, & parte utrâque auditâ, habitâ ad Articulum etiam 83tium Anni 1647mi in præallegato Articulo 56. Anni 1715. confirmatum, reflexione, qualiter pro exigentia Juris Patrii, ac Montanistici, universos præjudiciosos abusus, & Excessus tolli, bonúmque, ac rectum Ordinem ibidem introduci posse censeant, genuinam, & fidelem Relationem Suæ Majestatis Regiæ benignæ Determinationi submissuros.

De Taxa Indigenatûs.

ARTICULUS XLI.

Cum benigna Sacræ Regiæ Majestatis annuentia statutum est: Ut ii, qui à modò imposterùm in Indigenas per Regnum recepti fuerint, Taxam Duorum Millium Aureorum Ducatorum in publicas Regni Necessitates convertendorum, ad manus constituti eum in finem Perceptoris numerare debeant, aliis quoquè Conditionibus per Articulum 26. Anni 1687. præscriptis satisfacere obligati.

De Commiſſariatu.

ARTICULUS XLII.

QUoad demiſſum Statuum, & Ordinum Regni, intuitu Regno concredendæ, & per Nationales Regnicolas adminiſtrandæ Contributionalis Caſsæ Poſtulatum, clementer Sacra Regia Majeſtas reſolvit: Quòd, ſiquidem præſentes Rerum, & Belli Circumſtantiæ non admitterent, ùt modernum Syſtema, & Norma Commiſſariatûs Bellici quoad Caſſam Contributionalem ex integro immutetur; ideò intereà etiam, & donec quoad prænominatam etiam Caſſam, poſitis ad tranquillum ſtatum Rebus, cum omnimoda Statuum, & Ordinum Regni Conſolatione ulteriora diſponi potuerint, Bellici Commiſſarii, & Caſſæ Perceptores ex Hungaris quoquè aſſumantur, & conſtituantur, mediô quorum, conducendis, ſtatuendíſque Militibus Peditibus, veluti ad Fundum Contributionis Hungaricum aſſignatis, ſtipendia iisdem competentia ſolventur.

De

De Negotio Pazmanianæ pro Convictu Nobilium Tyrnavienfi Fundationis.

ARTICULUS XLIII.

CUm Confolatione intellexerunt Status, & Ordines Regni benignam Sacræ Regiæ Majeftatis, Dominæ Dominæ eorum Clementiffimæ Refolutionem, vi cujus, Summæ Quinque Millium Rhenenfium Florenorum, juxta Fundationem Pazmanianam, pro Convictu Nobilium Tyrnavienfi, ex Proventu Pifeti, fecundùm Literarum Fundationalium genuinum, Regiâ, & Pontificiâ authoritate roboratarum Tenorem, quotannis præftandæ, ibidem fpecificatos Bis Mille Florenos ex Regiis Redditibus fuis annuè fuperaddendos clementer decrevit, ac id quoquè benignè declaravit, quòd videlicet pro Regio Munere fuo, circa ulteriorem dictæ Fundationis Adminiftrationem, eam Provifionem fit inftitutura, quæ fpectatô modernô Rerum curfu, pro meliore Nobilis Juventutis educatione, ac eruditione, adeóque publico Regni Bono, &

Emolumento utilis, & conveniens videbitur. Pro qua benigna Dispositione demississimas Summememoratæ Regiæ Majestati referunt gratias.

De Fundatione Foglariana.

ARTICULUS XLIV.

Laudabili, & non grata tantummodò memoriâ, sed & imitatione dignissimô exemplô Illustrissimus, ac Reverendissimus Dominus Georgius Foglár, Electus Episcopus Serbiensis, Præpositus Albæi, Venerabilis Capituli Cathedralis Ecclesiæ Agriensis Lector, & Canonicus, ac Excellentissimi Illustrissimi, ac Reverendissimi Domini Comitis Gabrielis Antonii Erdődy de Monyorókerek, Episcopi Agriensis, &c. in Spiritualibus Vicarius, & Causarum Auditor Generalis, amore Boni publici, pro erudienda in Jure Patrio Nobili Juventute, Agriæ studium Juridicum, virtute Literarum suarum Fundationalium, in Archivo præmemorati Capituli repositarum instituit; Et siquidem hujus Instituti

ſtituti ritè, ac debitè, atquè ad tenorem antelatarum Fundationalium adminiſtrandi curam Comitatui Heveſſienſi, mentionato Capitulo Agrienſi, & prælibato Domino Comiti Epiſcopo, ejuſdémque in hoc Epiſcopatu Succeſſoribus concredidiſſet, ſupremam verò Directionem Curiæ Regiæ Sacræ Regiæ Majeſtatis commendâſſet: Hinc ùt & adeò proficua antelati Domini Epiſcopi Intentio, & Inſtituti iſtius, Curiæ, ùt præmiſſum eſt, Regiæ, commendata ſuprema Directio jugi memoriâ teneatur, ac ex hinc debitum effectum eò magìs ſortiatur, Status, & Ordines Regni Negotium Fundationis præſcriptæ in Publicis etiam Conſtitutionibus Regni commemorandum, & hac quoquè ratione ab omni, quam tractus, & viciſſitudo temporum inducere conſuevit, oblivione præſervandum cenſuerunt.

De Querelis contra nonnullorum Moraviæ, ac Sileſiæ Locorum Accolas, atquè Polonos per Comitatus ſubinſertos, repræ-

præsentatis, ac terminandis Differentiis Metalibus.

ARTICULUS XLV.

TAm circa propositas per Comitatus Nittriensem, & Trenchiniensem adversùs nonnullorum Moraviæ, ac Silesiæ Locorum Accolas, Querelas, quàm & quoad Excessus Polonorum, & respectivè Tredecim Oppidorum Scepusiensium Inhabitatorum, per Comitatus Saárossiensem, Scepusiensem, & Maramarossiensem repræsentatos, Sacra Regia Majestas provisuram semet benignissimè declaravit, ùt læsis, injuriatis, & damnificatis debita satisfactio procuretur, & præstetur; pro futuro verò Jura bonæ Vicinitatis etiam ex parte Polonorum exactiùs observentur: Limitaneis porrò differentiis, quæ adhuc ibidem vigerent, revidendis, ac pro justo, & æquo terminandis, ùt primùm Res in prænominatis Provinciis tranquillabuntur, manus protinus admoveantur.

De

De una, eáque sola vera Romano-Catholica Fide, in Regnis Dalmatiæ, Croatiæ, & Sclavoniæ ultrò conservanda.

ARTICULUS. XLVI.

Singularem Suæ Sacræ Regiæ Majestatis in DEUM Optimum Maximum pietatem, & in perpetuò fideles suos Subditos, ex unius, & solius veræ in præfatis Dalmatiæ, Croatiæ, & Sclavoniæ Regnis Diplomaticè, & Articulariter stabilitæ, & nullâ penitùs aliâ admissâ, aut toleratâ servatæ, ipsóque Christi Domini Sanguine irrigatæ, & fundatæ, atquè per Apostolos, & Sanctos Ecclesiæ Patres traditæ Romano-Catholicæ Fidei, & Religionis unione principalem, & summam conjunctionis animorum, atquè adeò intrinsecæ non tantùm suæ, sed & vicinarum Suæ Sacræ Regiæ Majestatis Provinciarum Conservationem, & felicitatem, & hactenùs expertos, & in futurum quoquè indubiè experturos verè Maternam Clementiam venerabundi agnoscunt Status, & Ordi-

Ordines, dum erga unanimem Statuum, & Ordinum Regni Hungariæ, Partiúmque eidem annexarum Supplicationem, ad augendum verum DEI Cultum, & promovendam uberiorem in dies ejusdem misericordiam, & benedictionem, clementissimè, atque sanctissimè annuere dignata est, ut Statuta eorundem Dalmatiæ, Croatiæ, & Sclavoniæ Regnorum in favorem, & conservationem Orthodoxæ Religionis condita, occasione hujus Diætæ confirmentur. Ex hac proinde Sacræ Regiæ Majestatis benignissima, æquè, ac pientissima Resolutione, sic, & unanimi Statuum, & Ordinum Consensu, & Votô, Statuta eadem confirmantur. Et veluti juxta Artic. 86. Anni 1723. in eodémque citatos, & hicce etiam confirmatos, dispositum jam esset, ut in Districtu eorundem Regnorum non alii, quàm Romano-Catholicam Religionem profitentes, Possessionis Bonorum sint capaces; ità Officiales Oeconomici Dominorum Terrestrium à Fide Orthodoxa alieni, in antelatis Regnis Administrationis quoquè Bonorum incapaces esse declarantur.

rantur. Quo verò ad Varasdinensem, & Carlostadiensem Generalatus semet facturam, benignissimè Sua Sacra Regia Majestas declaravit, nè inde quoquè dictæ Orthodoxæ Religioni quodpiam eveniat præjudicium. Metropolitæ porrò Græci Ritûs non Unitorum, in Districtu præfatorum Regnorum, nulla utiquè in antelati Ritûs Clerum, & Populum admittetur Jurisdictio. Quod autem concernit Episcopi Szvidniczensis cum Ecclesia Catholica Uniti, ex Monasterio Marschensi exclusionem, aliósque contra Simeonem Philipovich insinuatos Excessus, fundatè indagari curabit, superindéque condignam animadversionem, & prætereà damnificatis competentem reparationem decerni faciet Altefata Sua Regia Majestas; id etiam curatura, ut quoadusque alii etiam Episcopi Græci Ritûs non Uniti ibidem perstiterint, ab omni Excessu, & Confusione sese continere debeant.

De Authoritate Banali.

ARTICULUS XLVII.

ANnuente benignè Suâ Sacrâ Regiâ

giâ Majeſtate, communi Statuum, & Ordinum Votô præfatorum Dalmatiæ, Croatiæ, & Sclavoniæ Regnorum Banus à modò impoſterùm, à potiori intra Limites Regni permanſurus, in plenam, & Legalem Authoritatem, atquè Jurisdictionem juxta etiam Articulos 114. Anni 1715. & 87. An. 1723. hìc Loci confirmatos, reponendus, atquè in eadem conſervandus ſtatuitur.

De Exemptione ab Hybernis, Tranſenis item, & Condeſcenſionibus Militaribus Regnorum Dalmatiæ, Croatiæ, & Sclavoniæ.

ARTICULUS XLVIII.

QUòd Sua Sacra Regia Majeſtas varia tam Pacis, quàm & Bellorum temporibus perpetuâ, & nunquam contaminatâ fide, fidelitate, & devotione in propaganda & Armorum, & Sceptrorum Glorioſiſſimæ, Auguſtiſſimæque Domûs Suæ Auſtriacæ felicitate, ſemper & conſtanter per præfatorum Regnorum Status, & Ordines præſtita Servitia clementiſſimè

tiſſimè recognoſcere, atquè intuitu talium, fundamento etiam Benigniſſimi Diplomatis Leopoldini, eosdem extra caſum ſummè urgentis Neceſſitatis, à ſupportandis Hybernis, Tranſenis item, & Condeſcenſionibus Militaribus exemptos, & immunes ſemet relinquere, & conſervare velle, benigniſſimè reſolverit; in eo Altefatæ Suæ Regiæ Majeſtati præfatorum Regnorum Status, & Ordines, immortales ſumma animorum cum devotione referunt gratias.

Articulus 113. Anni 1715. & 88. An. 1723. de Varasdienſi, & Carloſtadienſi Generalatibus confirmantur.

ARTICULUS XLIX.

ERga benignum Sacræ Regiæ Majeſtatis Conſenſum, & annuentiam, Articuli 113. An. 1715. & 88. Anni 1723. ultro confirmantur; Et ſiquidem ordinatæ inibi Commiſſionis circa interventos Militarium in Varasdinenſi, & Carloſtadienſi Generalatibus exiſtentium Exceſſus, debitum ad præſens effectum

haud produxissent, eæ per Sacram Regiam Majestatem fient Dispositiones, ut Regnorum Dalmatiæ, Croatiæ, & Sclavoniæ Banus cum illis, qui pro tenore citati Artic. 88. ad latus ejus denominabuntur, necnon Deputati præfatorum Generalatuum, primô, quô fieri poterit, tempore consideant, atquè insinuatos quosvis ibidem Excessus, pro justo, & æquo determinent; intereà autem, & donec illa consederit, ac operari poterit, omnis facti Via sistetur, imò & recentiùs taliter occupata, Sacra Sua Regia Majestas restitui benignissimè demandabit.

De Reincorporatione Inferioris Sclavoniæ.

ARTICULUS L.

ILlud, quod formalitate suprà in Articulo 18. denotata, ex inferiori Sclavonia Jurisdictioni Sacræ Regni Coronæ reincorporabitur; Jurisdictioni Regni, & Bani, clementer annuente Sacrâ Regiâ Majestate, juxta etiam Artic. 118. An. 1715. subordinabitur, ac unà quoquè Su-

premi

premi Comites (in quantum denominati non essent) per Suam Sacram Regiam Majestatem, pro tenore etiam suprascripti Articuli 18. constituentur.

De Appertinentiarum infrascriptarum Familiæ Erdődianæ Restitutione, eidémque impendenda Satisfactione, & Districtûs Kuttinensis Jurisdictioni Regni Reapplicatione.

ARTICULUS LI.

JUstum esse agnoscit Sacra Sua Regia Majestas, ut Familiæ Comitum Erdődy, pro Dictamine Artic. 113. Anni 1715. Dominii Montis Claudii Appertinentiæ eidem Familiæ per Cameram Aulicam resignatæ, per Commissionem supra Articulo 49. clementer resolutam, & ordinatam, aut eadem Commissione nefors dilatâ, & ex quocunque demùm motivo non procedente, per aliam eum in finem à Sacra Regia Majestate, pro conformitate Articuli 93. An 1723. clementer ordinandam, finitâ præsenti Diæ-

tâ, quantocyùs integraliter reſtituantur, atquè præmiſſæ Appertinentiæ, Diſtrictus quippe Kuttina Jurisdictioni Regni, quoad ipſam quoquè Onerum publicorum tam ordinariorum, quàm extraordinariorum ſupportationem reapplicetur, atquè pro tenore citati Artic. 93. 1723. eâdem Commiſſione mediante, de illatis dictæ Familiæ per Confiniarios Criſienſes, & Ivaniczenſes Damnis, Violentiis, Invaſionibus, & Occupationibus, adæquata effective impendatur ſatisfactio.

De Bonis Zriniano; & Frangepano-Fiſcalibus, per Cameram Græcenſem, aliósque poſſeſſis.

ARTICULUS LII.

AD tollendas univerſas Regnum inter, & Cameram Græcenſem, aliósque præſcriptorum Bonorum Poſſeſſores hactenùs vigentes Differentias, juſtum eſſe agnoſcente, per conſequens clementer annuente Suâ Sacrâ Regiâ Majeſtate, communíque Statuum, & Ordinum Voto ſtatuitur, ut Bona Zriniano, & Frangepano-

Fiſca-

Fiſcalia Trans-Colapina, & Maritima per Cameram Græcenſem, aliósque tenta, eorundémque Poſſeſſores, & Officiales, juxta etiam Præſcriptum Articulor. 71. An. 1681. 44. An. 1715. & 94. An. 1723. (ſicuti in aliis Fiſcalibus Bonis) communibus Legibus, Oneribus, & Jurisdictioni Regni impoſterùm ſubſint, & ſubeſſe debeant.

De Metarum inter vicinas Styriæ, & Carnioliæ Provincias Rectificatione.

ARTICULUS LIII.

QUandoquidem inter vicinarum Styriæ, & Carnioliæ Provinciarum, & Regni Limites, multis retroactis annis vigentes, ob varia temporum impedimenta, per ordinatam Articularem Commiſſionem irreviſæ, & indeciſæ etiamnum manerent Controverſiæ; Ideò Articuli 39. An. 1715. 17. 1723, quemadmodùm & Artic. 116. An. 1715. quoad Rectificationem ſpecificatarum ibidem Metalium Differentiarum confirmantur, atquè in effectum deducendi ſtatuuntur: Et prætereà

annuente benignè Suâ Sacrâ Regiâ Majestate, Articulus 69. An. 1681. & in eodem citati, circa Decimas Diſtrictûs Metlikæ Capitulo Zagrabienſi reſtituendas iterum renovantur, & effectuandi decernuntur.

Subſidium pro Militia, aliiſque publicis Regni Neceſſitatibus per Status, & Ordines Regnorum Dalmatiæ, Croatiæ, & Sclavoniæ ſolvi conſuetum, unà cum media Triceſima, & Auctione ordinatur.

ARTICULUS LIV.

QUoniam per notabilem in Confiniis ſtipendiatæ Militiæ Adauctionem, Banalisque, & Judiciariæ Tabularum Exolutionem longè majora, quàm anterioribus temporibus erant, Regnis illis, & miſeræ Plebi præteritâ Bellorum occaſione, variiſque temporum injuriis, ad incitas propemodum redactæ acceſſiſſent, & imperpetuata haberentur onera; Hinc in oportunum talium ſupportandorum ſubſi-

ſubſidium, Summefata Sua Regia Majeſtas Benignitatem, & Clementiam ſuam erga præfatorum Regnorum Status, & Ordines ulteriùs quoquè conteſtatam reddere cupiens, benignè applacidavit, ùt formalitate Articuli 75. An. 1681. præter Auctionem Regno aliunde cedentem, Regnorum illorum Mediæ Triceſimæ, & Ordinariæ Contributionis Proventus, in Confiniorum, & Militis Confiniarii, aliorúmquè publicorum, & Politicorum quoque onerum Exolutionem ulteriùs quoquè convertantur; ità tamen, ut Regiæ Suæ Majeſtati de Anno ad Annum notitia detur, in quos uſus, præſcripti Regium alias Ærarium reſpicientes Proventus impenſi fuerint.

De Pulſione Boum per Portum Bucari.

ARTICULUS LV.

ADmittit clementer Sua Sacra Regia Majeſtas, ut conformiter ad Articulum 117. Anni 1715. Boves per Portum Bucari liberè pellantur.

Civitas Segnienſis in Integrum Jurium ſuorum reſtituitur, & intuitu Capituli Segnienſis Articulus 57. Anni 1647. confirmatur.

ARTICULUS LVI.

ERga queruloſam Liberæ, & Regiæ Civitatis Segnienſis contra Officiales Militares de variis Injuriis, & in Oppreſſionem Jurium ſuorum attentatis Præjudiciis, ac Nunciorum ſuorum ad Diætam Regni Hungariæ, & præfatorum Regnorum Dalmatiæ, Croatiæ, & Sclavoniæ Congregationes impedita Exmiſſione, & nec ſecùs Patritiorum, & Civium contra Privilegia ejusdem Civitatis per ſtatum Militarem fieri cœpta Conſtitutione factam in hac quoquè Diæta Inſtantiam, clementer annuente Suâ Sacrâ Regiâ Majeſtate, decernitur: Ut eadem Civitas univerſis Juribus, Libertatibus, & Immunitatibus ſuis per Divos olim Hungariæ Reges eidem conceſſis, & hicce confirmatis, adeoquè hactenùs per ſtatum Militarem illatis eidem præjudiciis hôc factô ſubla-

ſublatis, à modò, & impoſterùm ſemper liberè, & abſque quopiam impedimento, tenore etiam Artic. 128. An. 1715. fruatur, & in iisdem ad inſtar aliarum Liberarum, ac Regiarum Regni Hungariæ Civitatum Præſidiarium Militem habentium (particularibus duntaxat ſtipendiatis in Militaribus purè ſuam à Jurisdictione Militari dependentiam habituris) conſervetur. Ad quorum effectuationem, & ſtabilimentum ſeria benigna Mandata ad Bellicas Inſtantias ſemet clementer daturam reſolvit Sua Sacra Regia Majeſtas. Capitulo etiam Segnienſi admiſsâ eâ facultate, quam Articulus 57. Anni 1647. denotat.

De Unione Superioris, & Inferioris Civitatis Criſienſis.

ARTICULUS LVII.

CRiſienſe ſuperiore Civitate, contra propoſitam ejusdem cum inferiore Civitate Criſienſe Unionem, Motiva Regiæ Suæ Majeſtati introporrigi faciente, cum & alioquin juxta Dictamen Artic. 95. An. 1723. Articulariter etiam denominati

Commissarii, cognitis utriusque Civitatis Juribus, ante effectuationem Unionis, diversa Partium Jura revidere, & an ejusmodi Unio absque Convulsione Jurium, & Privilegiorum unius, vel alterius ex prædictis Civitatibus fieri possit? cum Voto, & Opinione sua Regiæ Majestati mediô Regiæ Cancellariæ Hungarico-Aulicæ reportare debuissent, Altefata Sua Sacra Regia Majestas in Puncto prædeclaratæ Unionis pro, & contra occurrentia, & introporrecta Motiva, finitâ mox Diætâ sibi reportari curabit, superindéque benignam Regiam datura est Resolutionem.

Articulus 31. Anni 1729. de Transmissione Causarum ex Tabula Banali ad Curiam Regiam, modificatur.

ARTICULUS LVIII.

QUantumvis præcitato Articulo 31. An. 1729. Causæ, quæ immediatè in Tabula Banali suscitantur, solis Activis Pauperum (Conditionem paupertatis sufficienti Documentô in Judicio edocere queuntium) necnon aliorum etiam Causis,

ſis, aquiſitionem florenorum Quingentorum non excedentibus, exceptis, intra Dominium ſemper transmittendæ ordinarentur; annuente nihilominùs clementer Suâ Sacrâ Regiâ Majeſtate, decernitur, ut quævis Cauſæ ex Tabula Banali, in quibus eadem primæ Inſtantiæ Judicem eſt actura, ad Viginti uſque Millia florenorum extra Dominium ad Curiam Regiam transmittantur: Quare in hoc Articulus præcitatus 31. 1729. modificatur.

Ut Modus Inſurrectionis, & Exercituationis pro Tenore Articuli 66. An. 1681. in Regnis Dalmatiæ, Croatiæ, & Sclavoniæ ultrò obſervetur.

ARTICULUS LIX.

ADmittit clementer Sua Sacra Regia Majeſtas, ut Modus Inſurrectionis, & Exercituationis præfatorum Regnorum pro ratione neceſſitatis, juxta Articulum 66. An. 1681. ultrò, & impoſterùm obſervetur, quemadmodùm & obſervandus ſtatuitur.

De

De Campi Turopolya, & unius Sessionis Nobilibus.

ARTICULUS LX.

Circa Nobiles Campi Turopolya, & alios unius Sessionis Articulus 92. An. 1723. Intuitu verò Appellationis Causarum ex dicto Campo, Articul. 106. An. 1659. confirmantur.

Regnorum Dalmatiæ, Croatiæ, & Sclavoniæ, Filii Nativi, sub Denominatione Hungarorum complectuntur.

ARTICULUS LXI.

Accedente benignâ Sacræ Regiæ Majestatis Resolutione, communi Statuum, & Ordinum Votô, ultrò compertum, & statutum est; ut præfatorum Regnorum Regno Hungariæ annexorum Filii Nativi sub Denominatione Hungarorum, quoad Officia, & Beneficia Ecclesiastica, & Sæcularia etiam comprehensi intelligantur.

De

De Libera Panni pro Confiniario Regni Croatiæ, & Sclavoniæ Milite, in Regnum Inductione.

ARTICULUS LXII.

PAnni pro solutione Confiniariæ Regni Militiæ eô modô, utì antea quoquè usitatum fuit, penes solitas duntaxat Passuales, sinè omni Tricesimæ, & aliarum Pensionum Solutione, clementer annuente Suâ Sacrâ Regiâ Majestate, Libera imposterùm sinè ullo Impedimento in Regnum admittitur Inductio.

De Generali Insurrectione modô infrascriptô declaratâ.

ARTICULUS LXIII.

POstquàm Sacra Regia Majestas, & per benignissimam coram Statibus, & Ordinibus Regni Diætaliter Congregatis, è Regali Throno suo factam Propositionem, & mediante ad eos exaratô Scriptô, infensa Electoris Ducis Bavariæ Molimina, iniquissimámque ejusdem

erga

erga Sacram etiam Regni hujus Coronam formatam Prætenſionem detegere, ac inſimul in arctiſſimis Circumſtantiis iſtis; dum utpotè præfatus Elector numeroſiore Regis Galliarum Milite ſtipatus, Superiorem Auſtriæ Provinciam hoſtiliter invaſiſſet, & ipſam quoquè Urbem Viennam, veterem Auguſtæ Domûs Auſtriacæ Sedem obſidere, atquè exinde Regnum etiam iſthoc, Partésque eidem adnexas indubiè invadere niteretur: Exercitus porrò Altefatæ Regiæ Majeſtatis in Sileſia contra parem vim Regis Boruſſiæ òppoſitus, ibidem adhucdum diſtentus foret, antefatos Status, & Ordines non modò ad priſcam Gentis Hungaræ Virtutem, & capienda contra dictos ſuos, & Hæreditarii Regni ſui inimicos Arma benigniſſimè cohortari, verùm etiam Sacram Suam Perſonam, Auguſtáſque Regias Proles, fidei, & Conſiliis fidelium Suorum Hungarorum clementiſſimè committere dignata fuiſſet, quemadmodùm Clementiſſimam hanc Sacræ Regiæ Majeſtatis, Dominæ, & Reginæ Suæ erga fidelem Hæreditarium Populum ſuum in eo quoquè conteſtatam fiduciam, Maternúmque affe-

affectum, & Propensionem iidem Status, & Ordines cum profundissima homagiali devotione suscepissent, ac in defensionem justissimorum Regiorum, & Regni, ac Sacræ ejusdem Coronæ, in Articulis 1. & 2. Diætalium Anni 1723. Constitutionum firmatorum, fundatorúmque Jurium, Vitam, & sanguinem sese impensuros unanimi assensu polliciti sunt, ità omnem Curam, Solicitudinem, & quævis possibilia Media ad reprimendos iniquos dicti Electoris Bavariæ, aliorúmque Regiorum, & Regni hostium Conatus, promptissimis animis convertere studentes, siquidem necessarium Militem formâ ordinariâ sub Signa cogere brevitas temporis non sineret, spectatâ imminentis periculi magnitudine, Majorum suorum incitati exemplis, finem in præmissum, & pro hac dumtaxat vice, ac necessitate, sub Conditionibus deniquè, & Cautelis, nè per id fundamentalibus Regni Legibus, avitísque Nobilium Prærogativis, Juribus, & Libertatibus (de quibus conservandis Altefata Regia Majestas Status, & Ordines Regni, hac etiam occasione clementissimè securos reddidit) quôcunque modô præjudicatum

catum ſit, & nè ex hinc futuris quibusvis temporibus, conſequentia formari poſſit, Generalem Regni Inſurrectionem determinârunt; Cujusmodi Generalis Inſurrectionis titulô, primùm quidem Viginti unum Mille, ſexcentos, viginti duos Pedites, erga Portas Regni repartitos, & in ſex efformandas Legiones ſubdividendos, ſtipendiáque ſua, unà cum univerſis Officialibus (inter quos, Stabales quidem, Sua Majeſtas Sacratiſſima reſolvet, ac præficiet, alios autem incluſivè à Centurionibus ipſi Comitatus cum Cointelligentia Tribunorum nominabunt) ex Fundo Contributionali Regni iſtius habituros, atquè ex eodem Fundo erga acceptationem per Comitatus, Civitates, Loca, & Diſtrictus ſeparatas Portas habentes veſtiendos, omnibúsque neceſſariis requiſitis, præter Sclopos, Vexilla item, Tympana, & Tentoria, quæ Sacra Regia Majeſtas providere dignabitur, ſimiliter erga acceptationem inſtruendos effectivè ſtatuent: Speciali deſuper interpoſitâ Cautione, nè ſeu durante Inſurrectione, ſeu eâdem ceſſante, ad ſupplendos qualitercunque emerſuros in his de-

fectus,

fectus, præstandósque Tyrones, quocunque sub prætextu iidem Status, & Ordines adigantur, adigíque unquam possint. Insurgent prætereà in Conformitate Articuli 8. Anni 1715. universi Nobiles, & omnes illi, quos sub Nomenclatione hac Lex complectitur, cujuscunque Dignitatis, Honoris, & Statûs Personæ Arma capient; atquè insuper sub Cautelis suprascriptis, & absque ulla à modò imposterùm Consequentia, pro defendenda in præsenti Rerum discrimine, Sacra Altefatæ Regiæ Majestatis Persona, tutandóque contra prærecensitos hostiles insultus Regno, & Sacra ejusdem Corona, ultra præmissam Personalem Insurrectionem, ex præscripto præcitati Articuli 8. debitam, omnes Possessionati à singula Porta Palatinali singulum Equitem Armis, & necessariis Requisitis instructum, promptè, alacriter, & benevolè obtulerunt, quò citiùs fieri potest, statuendum, & usque effluxum imminentis Anni Militaris 1742. in Casu prædeclaratæ Necessitatis intertenendum: Ut verò tam circa istiusmodi Personalis Insurrectionis, quàm etiam statuendorum

à Portis Equitum Normam, & Methodum in Comitatibus, Civitatibus, Locis, & Diſtrictibus ſeparatas Portas habentibus quævis ſuboriri queuntes difficultates antevertantur, benigniſſimè annuente Suâ Majeſtate Sacratiſſimâ, ſequentia eatenùs obſervanda fore concluſum eſt: Omnes præfati Nobiles, & ſub hac Nomenclatura Lege comprehenſi, ſeu in Perſona, ſeu per ſtatuendos idoneos Equites, Armis, aliiſque requiſitis benè proviſos ad Terminum, & Locum, intra Regnum per Diſtrictuales Generales ab infra nominandos, ſibi tempeſtivè intimandum, Dictamine Artic. 7. Anni 1435. ſub Pœna in Articulo 46. 1681. denotata, ibidémque præſcriptâ Modalitate in Contravenientibus deſumenda, ſeſe ſiſtere tenebuntur. Nobiles demùm tenuiorum facultatum, ùt ſunt: Curialiſtæ unius Seſſionis, & Armaliſtæ; qui nempe ſeu inſurgere, ſeu pro ſe ſingillatim mittere nequirent, per Magiſtratus Comitatenſes limitabuntur, & juxta prudens judicium, conſcientioſámque limitationem eorum, ad ſtatuendum, & intertenendum Equitem plures inſimul concurrent. Nobiles item Poſſeſſio-

nati

nati ſtipendia merentes, ſecundùm Articulum 44. 1542. & 46. An. 1681. ſimiliter Viduæ, & Pupilli Poſſeſſionati, ſenſu Articulorum 13. 1547. & 21. 1622. ità & Officiales Comitatuum, pro Perſonis ſuis ad mentem Articuli 24. Anni 1542. Equites ſtatuent. Fratres indiviſi in uno Pane, ſimúlque in una Domo manentes, juxta Artic 19. 1545. unum tantùm Equitem exhibebunt. Non ſecùs Nobiles Prædiales Eccleſiarum, ſenſu Artic. 5. 1662. & 46. 1681. & alii in Bonis Coronalibus degentes, veluti alioquin etiam à Contributione Liberi, eâ, ùt reliqui Nobiles Regni, modalitate, inſurgent, & ad exercituandum tenebuntur: Univerſa porrò Bona Fiſcalia, & Cameralia à proportione Portarum ſuarum Equites ſtatuent. Poſſeſſor Jazigum, Cumanorum, & Philiſtæorum, pro ſe quidem unum, præterea verò à ſingula Porta eorundem ſingulum Equitem præſtabit; non abſimiliter Oppida Hajdonicalia tam erga Portas ſuas, quàm etiam ſingulum Oppidum nomine Collectivô ſingulum Equitem ſtatuet. Epiſcopi Titulares, Abbates deîn, & Præpoſiti Bona tenentes, Capitulis non

incorporati, Archi-Diaconi Beneficiati, Monasteria, Collegia, Residentiæ, & Conventus possessionati conformitate Articulorum 14. An. 1595. 5. 1662. & 46. 1681. Equites statuent: Monasteria verò pro Sacris peragendis è gremio sui aliquot Personas submittent. Beneficiati Soproniensés, erga tamen Limitationem Dioecesani eorundem, æquè sensu Articuli 46. 1681. Sancti-Moniales verò Possessionatæ, sensu Artic. 4. 1518. Equites præstabunt. Singulum Capitulum nomine etiam Collectivô sumptum, dictamine præcitati Artic. 46. 1681. singulum Equitem dabit. Plebani (pauperioribus tamen exceptis) secundùm conscientiosam Dioecesanorum Limitationem, à proportione Proventuum suorum, similitudine Artic. 23. 1545. pro hac Necessitate concurrent. Extranei in Comitatibus, & Civitatibus residentes, Tricesimatores, Teloniatores, Postarum Magistri, & Veredarii, Salis item, & Montanarum, aliorúmque Dominiorum Officiales, Carbonarii, ac alii in Articulo 46. 1681. & 12. 1662. denominati, juxta conscientiosam Magistratuum Comitatensium, & respectivè

Civi-

Civitatum Limitationem, pariter pro hac Necessitate concurrent, nequè Dispositionem istam Cameraticæ, aut Militares Jurisdictiones ullatenùs impedient. Liberæ Regiæ, & Montanæ quoquè Civitates, quà Nobiles consideratæ, singula, singulum Equitem præstabit; locò statuendorum autem à Portis suis Equitum, à singula Porta Palatinali Centum Florenos Rhenenses pro Necessitate hujusce Insurrectionis, pro hac pariter, ùt præmissum est, vice, convertendos deponent. Siquidem autem complures ex Dominorum Magnatum, Prælatorum, & Nobilium quoquè statu, in diversis Comitatibus possessionati essent, pro majori eorundem Commoditate, juxta etiam Artic. 3. 1649. aliósque præcitatos, præstandos Equites in Comitatu, quô Residentiam habent, sistere valebunt, ità tamen, ut de Obtingente suo ex aliis Comitatibus, coram Magistratu Comitatus illius, in quo resident, sufficiens testimonium producant; Licebit autem his, qui in Persona insurgent, præstandos à Portis suis Milites secum ducere. Ad servandum porrò bonum Ordinem, & evitandas Confusiones, Mili-

tia iſtiusmodi ſub Signis aliàs, & Vexillis Comitatuum, ex præſcripto Articulorum 17. 1595. 11. 1596. 5. 1598. & 46. 1681. in Campum proditura, per ipſos Comitatus in Cohortes redigetur, & ex hac ipſa capaciores, & magis apti, in Conformitate Artic. 20. 1545. in Officiales præficientur. Quia verò certam etiam Legibus Regni conformem Normam exercituandi habere deberet, Sua Majeſtas Sacratiſſima Diſtrictuales Generales reſolvere dignata eſt; & quidem in Circulo Trans-Danubiano, Excellentiſſimum, ac Illuſtriſſimum Dominum Joſephum Comitem Eſzterházy de Galantha, Judicem Curiæ Regiæ, Comitatûs Comaromienſis Supremum Comitem, Altefatæ Regiæ Majeſtatis Conſiliarium Actualem Intimum, & Generalem Campi Mareſchallum. In Circulo Cis-Danubiano, Excellentiſſimum, ac Illuſtriſſimum Dominum Franciſcum Juniorem Comitem Eſzterházy de Eadem Galantha, Agazonum Regalium per Hungariam Magiſtrum, & Comitatûs Borſodienſis Supremum Comitem, Ejusdémque Regiæ Majeſtatis Conſiliarium Actualem Intimum, & Generalem Equitatûs. In

Cir-

Circulo demum Cis-Tybiſcano Excellentiſſimum, ac Illuſtriſſimum Dominum Comitem Georgium Csáky de Kereſztſzegh, Altefatæ Regiæ Majeſtatis Generalem Campi Mareſchallum, & unius Legionis Equitum Hungarorum Colonellum, necnon Comitatûs Scepuſienſis Perpetuum Supremum Comitem. In Circulo item Trans-Tybiſcano, Excellentiſſimum, & Illuſtriſſimum Dominum Alexandrum Comitem Károlyi de Nagy-Károly, Sacræ Regiæ Majeſtatis Conſiliarium Actualem Intimum, Generalem Campi Mareſchallum, & Comitatûs Szathmarienſis Supremum Comitem. Quorum prærecenſitorum Generalium Muneris, & Activitatis erit, in ſingulo ſibi concredito Diſtrictu cum Comitatibus correſpondere, neceſſarias idcircò Diſpoſitiones facere, ac tam inſurgentem Nobilitatem, quàm & ſtatuendos Equites in Proceſſu, in Exercitu, & Reditu dirigere. Et quamvis Inſurgentes, ac à Portis quoquè ſtatuendi Equites, propriis ſumptibus intra Regnum exercituare tenerentur, & quivis pro ſe, & ſuis providere deberet, quia tamen practicabile non eſſet, ad Alimentatio-

 nem

nem necessaria secum vehere, ideò in Progressu, & Reditu omnes illi Comitatus, quos Transennæ hujuscemodi contingent, necessarium Panem, Fœnum, & Avenam transeuntibus præstabunt, paratô attamen ære, & quidem Pretiô Regulamentali exolvendam. In ipso autem Exercitu, & Castris, de Subsistentia, & Alimentatione Sacra Regia Majestas eas clementissimè factura est Dispositiones, ut Panem, & Avenam ex Magazinis Regiis habere valeant, Panem quidem tamdiu gratìs percepturi sunt, donec Pretium ejusdem destinatam in hunc finem Summam adæquaverit: In reliquo tam hunc, quàm percipiendam Avenam, Regulamentali pretiô, paratóque ære compensabunt; si tamen Militiam hanc Nobilitarem, in conformitate Legum Patriæ extra Regnum prodire contingeret, eo in Casu Sua Majestas Sacratissima de gratuita Subsistentia ejusdem benignissimè providebit, eidémque suppeditari curabit. Ut verò Modalitate prædeductâ Insurgentes eò commodiùs subsistere possint, universa Victualia, & Res venales ad justum pretium reduci necessum est; quô

fine

ſine Magiſtratus Comitatuum Limitationes ejuſmodi Victualium, Rerúmque venalium quantocyùs elaborabunt, in gremio ſui ſtrictè obſervandas: Cæterùm omnes illi, cujuſcunque Conditionis ſint, qui ad Caſtra, & Exercitum Victualia ad vendendum vehent, & adminiſtrabunt, aut his Quæſtum exercere volent, ab omnibus Triceſimis, Tributis, & Teloniis liberi fient. Utque etiam circa ſolutionem, tam à Portis ſtatuendorum, quàm etiam locò Perſonarum mittendorum Stipendiariorum, debitus ordo, & Regnotenùs æqualis Norma obſervetur, eóque commodiùs ſtatui valeant, & iiſdem omnis anſa expoſtulationis, & cum Dominis ſuis altercationis antevertatur, horum Menſtruum ſtipendium unà cum Pane, in ſingula Portione Orali à florenis Tribus Rhenenſibus, prout & in ſingula Portione Equili pariter à florenis Tribus conſtituitur; cujuſmodi Exolutionis fine, ad quamvis Cohortem unus, aut pro neceſſitate etiam plures Commiſſarii per Comitatus nominabuntur, quibus neceſſaria in ſortem ſtipendii Pecunia conſignabitur, hi verò Milites ſuô modô exol-
 vent,

vent, Rationes desuper Magistratibus Comitatensibus reddituri. Ad præcavendos demùm antedicti Equitatûs quosvis Excessus statuitur: Ut renovatô Articulô 44. 1545. & 21. Anni 1596. in Conformitate ejusdem, contra Excedentes, Capitanei modô superiùs scriptô, per Comitatus constituendi, pro ratione Excessuum, aut commissi delicti, summariè procedant, universísque Querulantibus, & læsis illicò satisfactionem impendant, iis verò insufficientibus, aut omittentibus, suprafati Districtuales Generales Excessibus ejusmodi debitam medelam ponere valebunt.

De Negotiorum, quæ hâc Diætâ concludi nequiverunt, ad futuram Regni Diætam Remissione.

ARTICULUS LXIV.

UNiversa Negotia, de quibus hâc Diætâ, spectata, quæ in præsenti rerum discrimine enata est, temporis arctitudine, conveniri non potuit, ad futuram Regni

Diætam

Diætam remittuntur. In quibus, utì & aliis eotùm perdemiſsè proponendis, Sacra Regia Majeſtas, & Benignitatem Suam Regiam, & Conſolationem Statibus, & Ordinibus Regni clementer pollicetur.

Ordo Fratrum Prædicatorum Sancti Dominici in Regnum Hungariæ, Partésque eidem annexas recipitur.

ARTICULUS LXV.

FLorentem olim etiam in hoc Regno Hungariæ Religioſum Fratrum Prædicatorum Sancti Dominici Ordinem, Status, & Ordines Regni in Regnum hocce Hungariæ, Partésque eidem annexas, abſque tamen omni Voto, & Seſſione recipiunt, cum ea obligatione, ut idem Ordo in Teſtimonium Gratitudinis ſuæ, Duodecim Sacroſancta Miſſæ Sacrificia ſingulis Annis in perpetuum pro Sacræ Regiæ Majeſtatis, Succeſſorúmque Hungariæ Regum, & Apoſtolici iſtius Regni incolumitate, proſperitate, & incremento celebrare teneatur.

Sere-

Sereniſſimus Princeps Dominus CAROLUS ALEXANDER à Lotharingia, erga Statuum, & Ordinum Regni Invitationem, in Hungarum cooptatur.

ARTICULUS LXVI.

MAgna, & multis encomiis ſeræ etiam Poſteritati celebranda, Sereniſſimi glorioſæ recordationis Principis CAROLI Lotharingiæ, & Barri Ducis, de Republica Chriſtiana, ejusdémque antemurali, Regno videlicet iſto Merita, in ſerie Articuli 4. Diætæ præſentis uberiùs expreſſa, hac quoquè vice gratiſſimâ recolentes memoriâ Status, & Ordines Regni, atquè magnas pariter, & hæreditarias glorioſo tantorum Heroum Sanguini Virtutes, ac ſingulares Dotes, in altero etiam præmemorati Ducis Nepote, Sereniſſimo quippe Principe Domino CAROLO ALEXANDRO à Lotharingia, Aurei Velleris Equite, Sacræ Regiæ Majeſtatis in Belgio Auſtriaco Gubernatore, & Capitaneo, Generali

nerali Campi Mareſchallo, & Legionis Pedeſtris Tribuno, contra juratum ſimiliter Chriſtiani Nominis hoſtem cum vitæ periculo, & gloria magni Nominis ſui, in defenſione Regni hujus teſtatas, peculiarem item erga Nationem Hungaram affectum, gratiſſimis animis ſuſpicientes, & recognoſcentes, in ſignum debitæ eorundem gratitudinis, propriô motu, & unanimi Conſenſu, Indigenatum Regni Eidem Sereniſſimo Principi obtulerunt, præmiſſáque Invitatione, in Numerum, & gremium verorum, & indubitatorum Regni Hungariæ Membrorum, cum futuris Legitimis Deſcendentibus, absque omni Taxa concordibus ſuffragiis cooptârunt, & conſuetum ab Eodem Juramentum exceperunt: firmâ ſpe freti, prælibatum Sereniſſimum Principem Jurium, & Legum Regni iſtius Defenſorem, ac ſtudioſum incrementi, & emolumenti ejusdem, in omne tempus Promotorem futurum.

Sereniſſimus Princeps Dominus FRANCISCUS Mutinæ, Rhegii, & Mirandulæ Dux, pa-

riter

riter pro Regni Hungariæ Indigena declaratur.

ARTICULUS LXVII.

COnſideratis Sereniſſimi Principis Domini FRANCISCI Mutinæ, Rhegii, & Mirandulæ Ducis, Principis Corregii, Marchionis Eſtenſis, & Concordiæ, Rhodigii, Carpi, Novellariæ, & Bagnoli Comitis, de Regno hocce bene meritis, qui nimirùm Expeditioni adversùs Portam Ottomannicam Annô 1737. ſuſceptæ, primùm Ipſe in Perſona interfuit, Annô autem 1739. in Suppetias, & Auxilium Exercitûs Cæſareo-Regii adversùs eundem Chriſtiani Nominis hoſtem, bina Peditum Agmina è Ditionibus ſuis Italicis pro defenſione Regni iſtius expedivit; Status, & Ordines Regni prælibatum Ducem, & è Lumbis ejus Deſcendentes Maſculos Hæredes, in Cœtum, & conſortium reliquorum Regni Hungariæ Civium, erga præſtitam tam Juramenti, quàm obvenientis juxta conditum hâc Diætâ Articulum 41. Taxæ Depoſitionem, communi Conſenſu receperunt, & cooptârunt, ſperantes, imò plenè confidentes, quòd tam

Ejus-

Ejusdem Sereniſſimi Ducis, quàm Deſcendentium Maſculi ſexûs Hæredum gratitudinem, zelum item, amorem, & ſtudium in promovendum Patriæ hujus Emolumentum, quibusvis occaſionibus indubiè ſint experturi.

Excellentiſſimi, ac Illuſtriſſimi Domini Sacri Romani Imperii Comites Joannes Franciſcus Godefridus à Dietrichſtein, & Philippus Joſephus Kinſzky in Indigenas æquè recipiuntur.

ARTICULUS LXVIII.

CLariſſimarum Familiarum Dominorum Comitum à Dietrichſtein, & Kinſzky in Diætalibus ſuperiorum Annorum Articulis jam per priùs declarata Merita, peculiariter verò gratam, & ſingularem in promovenda Regni iſtius Commoda promptitudinem, Excellentiſſimorum, ac Illuſtriſſimorum Dominorum Joannis Franciſci Godefridi Sacri Romani Imperii Comitis à Dietrichſtein, Domini in Hollenburg, Finckenſtein, & Lans-

kron,

kron, Hæreditarii in Carinthia Supremi Pincernæ, in Styria verò æquè Supremi Venationum Magiſtri, Aurei Velleris Equitis, Sacræ Regiæ Majeſtatis Conſiliarii Actualis Intimi, necnon Cameræ Aulicæ Præſidis; ac Philippi Joſephi Kinſzky Sacri Romani Imperii Comitis à Chinitz, & Tettau, Domini Dinaſtiarum Bohemo-Camnitz, Slonitz, & Poſtovitz, Summefatæ Regiæ Majeſtatis Conſiliarii Actualis Intimi, & Regni Bohemiæ Supremi Cancellarii recognoſcere ſatagentes, Status, & Ordines Regni, prænominatos Dominos Comites, & Illum quidem cum Filiis Joſepho, Carolo, Leopoldo, & Joanne Nepomuceno, Hunc verò cum Filiis Franciſco Udalrico, & Joanne Joſepho, ſupraſcriptorúmque omnium Deſcendentibus Maſculini ſexûs, in numerum, & conſortium aliorum Regni Hungariæ Indigenarum, erga depoſitam Articulô 41. Conſtitutionum Diætæ præſentis ſtatutam Taxam, præſtitúmque ſolitum Juramentum receperunt: Nulli dubitantes, imò indubiè confidentes, quòd in futurum etiam, & tantò magis gratos, & proficuos Regno, Nationíque huic ſemet exhibere,
vero-

verorúmque Patriæ Civium Munus omni ex parte adimplere ſtudebunt.

Excellentiſſimus, & Illuſtriſſimus Dominus Franciſcus Ervinus Sacri Romani Imperii Comes à Schönborn, ſubinſertíque, pariter in Regni Indigenas recipiuntur.

ARTICULUS LXIX.

PErmoti Status, & Ordines ſingulari illâ, quâ Celſiſſimus, & Reverendiſſimus Dominus Fridericus Carolus Sacri Romani Imperii Princeps à Schönborn, Bucheim, Wolffstal, Epiſcopus Bambergenſis, & Herbipolenſis, Franciæ Orientalis Dux, in promovendum Regni iſtius emolumentum, ac totius Nationis decus fertur, promptitudine, in Articulo etiam 133. Anni 1715. declarata; ob condignum reſpectum, merita, & interceſſionem præmemorati Principis Epiſcopi, ultra Domini quondam Comitis Anſelmi Franciſci à Schönborn, Bucheim, Wolffs-

tal, Fratris ejusdem Carnalis, & Uterini, ſub Generali Regni Conventu, Annô 1729. celebratô, in Numerum indubitatorum Regni hujus Indigenarum cum Filiis ſuis recepti, Articulis tamen Diætalibus eotùm neutiquam inſerti, jam verò humanis erepti, Filios, alterum etiam prænominati Principis Fratrem germanum, Excellentiſſimum nempe, ac Illuſtriſſimum Dominum Franciſcum Ervinum Sacri Romani Imperii Comitem à Schönborn, Bucheim, Wolffstal, Aurei Velleris Equitem cum Filiis æquè, eorúmque Deſcendentibus Hæredibus Maſculis, in Conſortium verorum Regni hujus Incolarum, & Indigenarum, erga præſtitam Caſſæ Regni ſatisfactionem, & deponendum Juramentum receperunt, & cooptârunt: Non ambigentes, quin impoſterùm quoquè, & quidem tantò ampliùs, tam prælibatus Princeps, quàm antelati Frater, & ex ſupra nominato pariter Fratre Nepotes, horúmque Hæredes Maſculi, Regno, & Nationi gratos, & utiles, ac veros Patriæ Cives ſint, ſemet omni tempore præſtituri.

Illu-

Illustrissimus Dominus Comes Antonius Ignatius, Carolus Augustinus à Merzy de Argentau, in Indigenam Regni similiter recipitur; Illustrissimi item Domini Comites Alexander Sigismundus, Ferdinandus, & Carolus Sacri Romani Imperii Comites à Lymburg Styrum, jam antehac in Regni Indigenas in Patre, & respectivè Avo suo recepti, inarticulantur.

ARTICULUS LXX.

ET Meritorum Claudii Florimundi Sacri Romani Imperii Comitis à Merzy in Articulo 125. Anni 1723. declaratorum memores, & propria Illustrissimi Domini Antonii Ignatii Caroli Augustini Sacri Romani Imperii Comitis à Merzy de Argentau adoptivi ejusdem Filii, & Hæredis, Servitia contra hostem Christiani Nominis præstita considerantes, vel maximè verò primam Sacræ Re-

giæ Majeſtatis Dominæ Dominæ eorum Clementiſſimæ hac in parte benigniſſimè interventam Commendationem devotiſſimis animis reſpicientes Status, & Ordines Regni, antelatum Dominum Comitem Antonium Ignatium Carolum Auguſtinum à Merzy de Argentau, Altememoratæ Regiæ Majeſtatis Camerarium, Generalis Campi Mareſchalli Locumtenentem, & unius Legionis Ordinis Pedeſtris Tribunum, cum Filio Claudio Florimundo, eorundémque Hæredibus, in Numerum, Cœtum, & Conſortium reliquorum Regni iſtius Indigenarum receperunt, & cooptârunt; Confidentes: quòd vigore præſtiti coram iisdem Statibus, & Ordinibus Juramenti, verum, gratum, fidelem, & utilem Patriæ Civem ſemet exhibere ſtudebit, qui ultra præſtitum, ùt præmiſſum eſt, Juramentum, jam etiam Caſſæ Regni ſatisfecit. Quandoquidem porrò Status, & Ordines Regni Excellentiſſimum, ac Illuſtriſſimum quondam Sacri Romani Imperii Comitem Maximilianum Vilhelmum à Lymburg Styrum, ſpectatis Ejusdem Meritis, in cæterorum Regni hujus Incolarum, & Indigena-

genarum Numerum jam per priùs recepissent; hinc eô intereà fatis functô, Filii ejusdem Illustrissimi utpotè Domini Alexander Sigismundus, Ferdinandus item, ac ex Filio itidem Carolo è vivis pariter erepto, superstes Nepos Carolus Sacri Romani Imperii Comites à Lymburg Styrum (ex parte quorum jam etiam Cassæ Regni satisfactum esset) inarticulantur, & pro Regni istius Indigenis cum Descendentibus Masculini sexûs Hæredibus declarantur: Qui prouti reliquis etiam in Articulo 26. 1687. Anni, denotatis Conditionibus satisfacere erunt obstricti, ità dubium non est, quòd gratos, utiles, & fideles Regni istius Cives semet omni occasione exhibere conabuntur.

CONCLUSIO.

NOS itaque demissâ memoratorum Fidelium Nostrorum Dominorum Prælatorum, Baronum, Magnatum, & Nobilium, cæterorúmque præattacti Regni Nostri

Hungariæ, & Partium eidem annexarum Statuum, ac Ordinum Supplicatione, & Instantiâ benignè exauditâ, clementer & admissâ, universos præspecificatos Artiticulos, prævió modô Nobis præsentatos, hisce Literis Nostris de verbo, ad verbum inseri, & inscribi fecimus, eosdémque, ac omnia, & singula in illis contenta ratos, gratos, & accepta habentes, eisdem Regium Nostrum Consensum, benevolum pariter & Assensum præbuimus, Regiâque pariter Authoritate Nostrâ approbavimus, acceptavimus, ratificavimus, & confirmavimus; securos reddentes prædictos Fideles Status, & Ordines, quòd omnia in præinsertis Articulis contenta, tam Nos Ipsæ observabimus, quàm per alios quoscunque Fideles Nostros observari faciemus,

Quem-

Quemadmodùm acceptamus, approbamus, ratificamus, & confirmamus. Harum Nostrarum vigore, & Testimonio Literarum mediante. DATUM per manus Fidelis Nostri Nobis sincerè dilecti Spectabilis, ac Magnifici Comitis Ludovici de Batthyán, Perpetui in Németh-Ujvár, Comitatûs Castriferrei Supremi, & Perpetui Comitis, Pincernarum Nostrorum Regalium per Hungariam Magistri, Consiliarii Nostri Actualis Intimi, & per antelatum Regnum Nostrum Hungariæ Aulæ Nostræ Cancellarii, in Arce Nostra Regia Posoniensi, Die Vigesimâ nonâ Mensis Octobris, Annô Domini Millesimô Septingentesimô Quadragesimô primô: Regnorum Nostrorum Hungariæ, Bohemiæ, & reliquorum Annô secundô. Reverendissimis Illustri, ac Venera-

bilibus in Chriſto Patribus Dominis, Fratre Emericô è Comitibus Eſzterházy de Galantha, Sacri Romani Imperii Principe, Metropolitanæ Strigonienſis, Gabriele Hermanno è Comitibus Patachich de Zajezda, Colocenſis, & Bachienſis Eccleſiarum Canonicè Unitarum Archi-Epiſcopis, Comite Gabriele Antoniô Erdődy de Monyorokerék Agrienſis, Petrô Bakich, Boſnenſis, Adamô Acsády, Veſzprimienſis, Georgiô Branyugh, Zagrabienſis, Joanne Antoniô de Benzony, Segnienſis, & Modruſienſis, ſeu Corbavienſis, Adolphô à Sancto Georgio, Jaurienſis, Ladislaô Szőrényi, Sirmienſis, Michaële Carolô è Comitibus ab Althann, Vacienſis, Comite Nicolaô Csáky de Kereſztſzegh, Varadienſis, Fratre Nicolaô Stanislavich,

Csana-

Csanadiensis, Comite Sigismundô Berényi de Karáncs-Berény, Quinque-Ecclesiensis, Comite Emericô Eszterházy de Galantha, Nittriensis, Barone Franciscô Xaveriô Klobusiczky de Zettény, Transylvaniensis, Comite Franciscô Antoniô Engl de Vagrein, Belgradiensis, & Samandriensis, Alexandrô Mariassy, Tininiensis; Comite Paulô Forgács de Ghymes, Electô Rosoniensis, Paulô Spaczay, Electô Arbensis, Joanne Kiss, Electô Ansariensis, Georgiô Foglár, Electô Serbiensis, Georgiô Handler, Electô Vovadrensis, Paulô Bartakovics, Electô Almisiensis, Petrô Guilielmô Castellein, Electô Traguriensis, Stephanô Nozdroviczky, Electô Catariensis, Comite Franciscô Zichy de Vasonkô, Electô Noviensis, Jacobô Fabri, Electô Dulcinensis,

H 5 Wen-

Wenceslaô Bukovſzky de Huſztrzan, Electô Tribunicenſis, Stephanô Ketzer, Electô Makarienſis Ecclesiarum Epiſcopis Eccleſias DEI feliciter gubernantibus. Nec non Spectabilibus, ac Magnificis Comite Joanne Pálffy ab Erdőd, Aurei Velleris Equite; dicti Regni Noſtri Hungariæ Palatinô, Comite Joſephô Eſzterházy de Galantha, Judice Curiæ Noſtræ Regiæ, Regnorum Noſtrorum Dalmatiæ, Croatiæ, & Sclavoniæ Bani Officiô vacante, Comite Leopoldô de Nádasd, Perpetuô Terræ Fogaras, Tavernicorum, prædictô Comite Ludovicô de Batthyán, Perpetuô in Németh-Ujvár, Pincernarum, Comite Joſephô Illesházy de Eadem, Perpetuô in Trenchin, Dapiferorum, Comite Franciſcô Eſzterházy de prædicta Galantha, Agazonum,

Comite

Comite Nicolaô Pálffy ab antelata Erdőd, Curiæ, Alterô Comite Carolô Pálffy à prærepetita Erdőd, Janitorum, Illuſtri Sacri Romani Imperii Principe Antoniô Eſzterházy de Galantha, Perpetuô in Frakno, Cubiculariorum Noſtrorum Regalium per Hungariam Magiſtris: Ac prælibatô Comite Joanne Pálffy à totiesfata Erdőd, Comite Poſonienſi, cæterisque quàm plurimis ſæpefati Regni Noſtri Hungariæ Comitatus tenentibus, & Honores.

Maria Thereſia, mpr.

Comes Ludovicus de Batthyán, mpr.

Joſephus Koller de Nagy-Mánya, mpr.

